

Fremsat den 13. november 2014 af miljøministeren (Kirsten Brosbøl)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om planlægning, lov om naturbeskyttelse og byggeloven

(Forsøgsordning for kyst- og naturturisme, ophævelse af muligheden for at planlægge for lavenergibebyggelse i lokalplaner og helårsbeboelse i sommerhuse i sommerhusområder på de 27 små øer m.v.)

§ 1

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 587 af 27. maj 2013, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1630 af 26. december 2013, § 5 i lov nr. 86 af 28. januar 2014 og senest ved § 2 i lov nr. 742 af 25. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 4 indsættes:

»§ 5. Miljøministeren kan efter ansøgning fra kommunalbestyrelser meddele op til 10 tilladelser til planlægning og til meddelelse af landzonetilladelser til konkrete fysiske projekter, uanset § 5 b, stk. 1, nr. 1 og 4, og § 35, stk. 3, hvis

- 1) projekterne har et potentiale for udvikling af kyst- og naturturismen og for øget tiltrækning af udenlandske turister,
- 2) etableringen af de konkrete projekter sker i tilknytning til øvrige turismemæssige aktiviteter for at sikre overensstemmelse med de sammenhængende turistpolitiske overvejelser i kommunens planlægning for turisme for at understøtte en samlet udvikling i området, og
- 3) projekterne indpasses arkitektonisk og opføres under særlig hensyntagen til den omkringliggende natur og landskabet.

Stk. 2. Miljøministeren kan ved meddelelse af tilladelse efter stk. 1 til projekter i landzone lægge særlig vægt på hensynet til udvikling af kyst- og naturturismen. Kommunalbestyrelsen kan ved efterfølgende meddelelse af tilladelse efter § 35, stk. 1, til projekter tilladt efter stk. 1 lægge særlig vægt på hensynet til udvikling af kyst- og naturturismen.

Stk. 3. Meddelte tilladelser, jf. stk. 1, vedtagne lokalplaner og meddelte landzonetilladelser på baggrund af miljøministerens tilladelse efter stk. 1, bortfalder 5 år efter, at miljø-

ministerens tilladelse er meddelt, hvis projektet ikke er påbegyndt på dette tidspunkt.

Stk. 4. Miljøministerens afgørelse efter stk. 1 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 35, stk. 1, til projekter tilladt efter stk. 1 kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet efter kapitel 14 for så vidt angår retlige spørgsmål.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om ansøgning, offentliggørelse, evaluering og indberetning af forsøg, der gennemføres efter stk. 1.«

2. I § 11 g, stk. 2, 1. pkt., ændres »påtænkte anlæg« til: »på-tænkte anlæg, de relevante oplysninger for offentlighedens deltagelse i VVM-processen«.

3. I § 11 gindsættes som *stk. 4.*:

»Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvilke mindsteoplysninger der er relevante for offentlighedens deltagelse i VVM-processen.«

4. I § 11 h, stk. 1, 3. pkt., ændres »skema« til: »skema samt om, at skemaet skal indberettes digitalt, herunder om anvendelse af særlige digitale formater og digital signatur el. lign.«

5. I § 15, stk. 2, ophæves nr. 22.

Nr. 23-25 bliver herefter nr. 22-24.

6. I § 35, stk. 3, ændres »jf. § 1« til: »jf. dog § 5«.

7. Efter § 40 indsættes:

»§ 40 a. Kommunalbestyrelsen kan dispensere fra forbudet i § 40, stk. 1, til en ejers udlejning til helårsbeboelse af en helårsegnet bolig i et sommerhusområde på de små øer, hvis dispensationen kan anses at medvirke til en gunstig ud-

vikling på øen. Anvendelsesskiftet af boligens benyttelse til helårsbeboelse kræver ikke byggesagsbehandling i henhold til byggeloven. Bestemmelserne i kap. VII i lov om midlertidig regulering af boligforholdene finder ikke anvendelse på boliger, der benyttes til helårsbeboelse efter denne bestemmelse.

Stk. 2. En dispensation bortfalder ved anvendelsesskifte eller ejers lovlige ibrugtagning af sommerhuset til egen helårsbeboelse.

Stk. 3. De i stk. 1 nævnte små øer omfatter Aarø, Agersø, Anholt, Askø inkl. Lilleø, Avernakø, Baagø, Barsø, Birkholm, Bjørnø, Drejø, Egholm, Endelave, Fejø, Femø, Fur, Hjarnø, Hjortø, Lyø, Mandø, Nekselø, Omø, Orø, Sejerø, Skarø, Strynø, Tunø og Venø.«

8. I § 56, *stk. 1*, ændres »følgende år« til: »følgende år, jf. dog § 5, stk. 3«.

9. I § 58, *stk. 1, nr. 1*, ændres »§ 35, stk. 1« til: »§ 35, stk. 1, jf. dog § 5, stk. 4«.

§ 2

I lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 951 af 3. juli 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 1630 af 26. december 2013, § 7 i lov nr. 1631 af 26. december 2013, § 3 i lov nr. 80 af 28. januar 2014 og § 19 i lov nr. 86 af 28. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 65 indsættes:

»§ 65 a. Miljøministeren kan gøre undtagelse fra bestemmelserne i §§ 8 og 15, når det er nødvendigt for at realisere en tilladelse til gennemførelse af projekter, der er tilladt efter § 5 i lov om planlægning.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan gøre undtagelse fra bestemmelserne i §§ 16-19, når det er nødvendigt for at realisere en tilladelse til gennemførelse af projekter, der er tilladt efter § 5 i lov om planlægning.

Stk. 3. Meddelte dispensationer efter stk. 1 og 2 bortfalder 5 år efter, at miljøministerens tilladelse efter § 5 i lov om planlægning er meddelt, hvis projektet ikke er påbegyndt på dette tidspunkt.«

2. I § 78, *stk. 1*, indsættes som *3. pkt.*:

»Kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 65 a, stk. 2, kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet efter kapitel 12 for så vidt angår retlige spørgsmål.«

3. I § 78, *stk. 4*, indsættes som *2. pkt.*:

»Miljøministerens afgørelse efter § 65 a, stk. 1, kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet efter kapitel 12 for så vidt angår retlige spørgsmål.«

§ 3

I byggeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1185 af 14. oktober 2010, som ændret ved § 3 i lov nr. 389 af 2. maj 2012, § 3 i lov nr. 577 af 18. juni 2012, § 1 i lov nr. 640 af 12. juni 2013, lov nr. 346 af 8. april 2014 og § 2 i lov nr. 552 af 2. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 16 indsættes efter stk. 8 som nye stykker:

»*Stk. 9.* Anvendelse af et sommerhus til helårsbolig er ikke omfattet af kravet om byggetilladelse, hvis sommerhuset udlejes til helårsbeboelse i henhold til planlovens § 40 a, stk. 1. Udlejning til helårsbeboelse i henhold til planlovens § 40 a, stk. 1, vil i disse tilfælde ikke være at betragte som en væsentlig anvendelsesændring, der er omfattet af § 2, stk. 1, litra c.

Stk. 10. Bestemmelsen i stk. 9 finder alene anvendelse på sommerhuse i sommerhusområder beliggende på Aarø, Agersø, Anholt, Askø inkl. Lilleø, Avernakø, Baagø, Barsø, Birkholm, Bjørnø, Drejø, Egholm, Endelave, Fejø, Femø, Fur, Hjarnø, Hjortø, Lyø, Mandø, Nekselø, Omø, Orø, Sejerø, Skarø, Strynø, Tunø og Venø.«

Stk. 9 og 10 bliver herefter stk. 11 og 12.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft 1. januar 2015.

Stk. 2. § 1, nr. 5, finder ikke anvendelse på lokalplanforslag, der indeholder krav om lavenergibebyggelse, som er eller har været i offentlig høring på tidspunktet for lovens ikrafttræden. For sådanne lokalplanforslag finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Baggrund*
3. *Lovforslagets hovedindhold*
 - 3.1. *Forsøgsordning for kyst- og naturturisme*
 - 3.1.1. *Gældende ret*
 - 3.1.1.1. *Planloven*
 - 3.1.1.2. *Naturbeskyttelsesloven*
 - 3.1.2. *Forslagets indhold*
 - 3.1.2.1. *Planloven*
 - 3.1.2.2. *Naturbeskyttelsesloven*
 - 3.2. *VVM*
 - 3.2.1. *Gældende ret*
 - 3.2.2. *Forslagets indhold*
 - 3.3. *Lavenergibebyggelse*
 - 3.3.1. *Gældende ret*
 - 3.3.2. *Forslagets indhold*
 - 3.4. *Helårsbeboelse i sommerhuse på de små øer*
 - 3.4.1. *Gældende ret*
 - 3.4.2. *Forslagets indhold*
4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*
5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
6. *Administrative konsekvenser for borgere*
7. *Miljømæssige konsekvenser*
8. *Forholdet til EU-retten*
9. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
10. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at styrke kyst- og naturturismen i Danmark ved at tilvejebringe de generelle retlige rammer for en forsøgsordning, der giver mulighed for at tillade konkrete fysiske projekter, som ikke eller kun vanskeligt kan imødekommes efter den nugældende lovgivning. Forslaget om etablering af en forsøgsordning for kyst- og naturturisme er et led i udmøntningen af den politiske aftale om appendiks 1 i vækstplan for dansk turisme, som blev indgået den 20. juni 2014.

I planloven foreslås indsat en ny § 5, som skal give mulighed for, at miljøministeren på baggrund af ansøgninger fra kommunalbestyrelser kan meddele op til 10 tilladelser til, at kommunalbestyrelsen kan planlægge for og meddele landzonetilladelser til konkrete fysiske projekter, uanset bestemmelserne i planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1 og 4, og § 35, stk. 3.

I overensstemmelse med den politiske aftale fastlægger lovforslaget en række kriterier som forudsætning for de projekter, der skal udvælges til gennemførelse efter forsøgsordningen.

Det ene kriterie er, at projekter skal have et potentiale for udvikling af kyst- og naturturismen og for øget tiltrækning af udenlandske turister. Efter det andet kriterie skal etableringen af de konkrete projekter ske i tilknytning til øvrige turismemæssige aktiviteter for at sikre overensstemmelse med de sammenhængende turistpolitiske overvejelser i kommunens planlægning for turisme for at understøtte en samlet udvikling i området, og endelig som det tredje kriterie skal projekterne indpasses arkitektonisk og opføres under særlig hensyntagen til den omkringliggende natur og landskabet.

I naturbeskyttelsesloven foreslås indsat en ny § 65 a, som skal give hjemmel til, at der kan meddeles dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 8 og §§ 15-19 om øvrige bygge- og beskyttelseslinjer til gennemførelse af forsøg, der er tilladt af miljøministeren efter den foreslåede forsøgshjemmel i planloven inden for rammerne af forsøgstilladelsen, selv om arealerne er omfattet af bygge- og beskyttelseslinjer, og selvom der ikke er tale om et særligt tilfælde, jf. naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 1 og stk. 3.

Videre foreslås det, at byggekravene i lokalplaner justeres, så krav til bygningers energiklasse fremover alene reguleres

med bygningsreglementet og ikke kan fastsættes i nye lokalplaner, som hidtil efter planlovens § 15, stk. 2, nr. 22.

Herudover foreslås, at planlovens dispensationsmulighed for helårsbeboelse i sommerhuse lempes, så ejere af helårsegnede sommerhuse i sommerhusområder på de små øer kan udleje sommerhuset til helårsbeboelse.

2. Baggrund

Regeringen (Socialdemokratiet og Radikale Venstre), Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti ønsker med aftalen af 20. juni 2014 om vækstplan for dansk turisme at gennemføre en række konkrete initiativer for at skabe vækst og beskæftigelse i dansk turisme og tiltrække flere turister til Danmark.

Regeringen, Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti har aftalt, at der iværksættes en forsøgsordning til fremme af den fysiske udvikling af kyst- og naturturismen, jf. aftalens appendiks 1. Formålet er at styrke kyst- og naturturismen, og forsøgsordningen skal gøre det muligt at etablere faciliteter og anlæg på udvalgte steder, som kan styrke kvaliteten i turismeproduktet i dansk kyst- og naturturisme under hensyntagen til naturen og landskabet.

Af Aftalen om vækstplan for dansk turisme fra juni 2014 fremgår det, at turismen er et internationalt væksterhverv med en global vækst på omkring 4 pct. om året de sidste 10 år. Danmark har stærke traditioner som turistland.

Turismen er med til at få det danske samfund til at hænge sammen. Næsten alle arbejdspladser, der skabes som følge af turismen, er servicearbejdspladser, som er fordelt i alle dele af landet.

Væksten i dansk turisme er imidlertid gået i stå i de senere år. Fra 2007 – 2012 har Danmark oplevet en tilbagegang i den udenlandske turisme, mens Europa som helhed er gået frem. Denne udvikling dækker dog over et todelt billede. På den ene side vækst i storby- og erhvervsturismen, mens der er et betydeligt fald i kyst- og naturturismen.

En stor del af de udenlandske turister kommer på grund af den danske natur, de åbne kyster og de rene strande. Flere undersøgelser viser imidlertid, at turisterne i dag efterspørger bedre faciliteter og rammer til at nyde naturen og et bredere udbud af aktiviteter og oplevelser ved de danske kyster.

Kommuner såvel som turisterhverv har ved flere lejligheder gjort opmærksom på, at plan- og naturbeskyttelsesloven, herunder strandbeskyttelseslinjen, udgør en barriere for etablering af og investeringer i nye anlæg og faciliteter, der kan skabe grundlag for udvikling og vækst i den danske kyst- og naturturisme.

Der er nedsat en arbejdsgruppe, der skal varetage gennemførelsen af forsøgsordningen. Arbejdsgruppen består af repræsentanter fra Erhvervs- og Vækstministeriet (formand), Miljøministeriet, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter og Økonomi- og Indenrigsministeriet.

Den 20. juni 2014 blev Regeringen, Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konser-

vative Folkeparti enige om »Aftale om vækstpakke, juni 2014« indeholdende en række initiativer rettet mod bedre regulering, styrket offentlig virksomhedsservice, forskning og uddannelse samt bedre erhvervsbeskatning m.v.

Aftalens initiativ nr. 48. Justering af muligheder for byggegrav i lokalplaner bestemmer, at byggegravene i lokalplaner justeres, således at krav til bygningers energiklasse fremover alene reguleres med bygningsreglementet og ikke kan fastsættes i nye lokalplaner. Herudover skal der iværksættes en analyse af lokalplaners bestemmelser om æstetik, bygningshøjde og bebyggelsesprocent med henblik på at vurdere, om bestemmelserne er hensigtsmæssige.

Det er ikke alle aftaleparter, der tilslutter sig alle initiativerne i aftale om vækstpakke. Regeringen, Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti støttede initiativ nr. 48.

Lovforslaget udmønter det første led i initiativ 48.

Kommunalbestyrelserne kan i lokalplaner fastsætte byggegrav, som nyt byggeri skal opføres i overensstemmelse med, hvilket bl.a. har til hensigt at give kommunerne mulighed for at sikre, at byggeriet tilpasses lokale forhold.

Nogle krav kan imidlertid medføre højere omkostninger for bygherrer, herunder krav om byggeri efter bygningsreglementets højeste frivillige energiklasse, da dette medfører, at en i bygningsreglementet frivillig energiklasse på grund af lokalplanbestemmelsen herom bliver til et krav. Derudover kan kravene give udfordringer for virksomheder, som arbejder med standardiseret byggeri, fordi der stilles forskellige krav på tværs af kommuner. Forskelligheder kan således gøre det vanskeligt at realisere gentagelseeffekter.

Drøftelser med bl.a. Kommunernes Landsforening og Sammenslutningen af Danske Småøer har vist, at der er behov for, at lejere kan få mulighed for at leje et sommerhus på de små øer med henblik på helårsbeboelse.

Dispensationsmuligheden for helårsbeboelse i sommerhuse foreslås derfor udvidet, så ejere af helårsegnede sommerhuse i sommerhusområder på de små øer kan udleje sommerhuset til helårsbeboelse.

3. Lovforslagets hovedindhold

3.1. Forsøgsordning for kyst- og naturturisme

3.1.1. Gældende ret

3.1.1.1. Planloven

Planlovens kapitel 2 a om planlægning i kystområderne, der blev indarbejdet ved lov nr. 439 af 1. juni 1994, er centralt i beskyttelsen af de danske kyster.

Mens naturbeskyttelseslovens §§ 8 og 15 om klitfrednings- og strandbeskyttelseslinjen indeholder forbud mod tilstandsændringer og dermed er en forbudszone, er planlovens kystnærhedszone en planlægningszone, der har til formål at friholde landets åbne og uberørte kystområder for bebyggelse og anlæg, som ikke er afhængige af kystnærhed, og at sikre en kvalitetsbetonet udvikling, hvor en sådan er velbegrundet.

De kystnære arealer omfatter både de kystnære dele af byzonerne og kystnærhedszonen. Kystnærhedszonen omfatter efter planlovens kapitel 2 a landzonen og sommerhusområderne i de kystområder, der er udpeget i kortbilag 1 til loven. Kystnærhedszonen er som udgangspunkt en 3 km bred zone langs kysterne, men udstrækningen kan dog variere. Med planlovens regler er der således ikke tale om forbud mod byggeri og anlæg i kystnærhedszonen og de kystnære arealer i byzonen, men der stilles en række særlige krav til planlægningen.

Der stilles ikke de samme krav til planlægningen i byerne (byzone), som til planlægning i kystnærhedszonen. Der gælder dog særlige krav til redegørelsen i lokalplanforslag i den kystnære del af byzonen.

Den kommunale planlægning skal sikre, at ny bebyggelse indpasses i den kystlandskabelige helhed baseret på den påvirkning, bebyggelsen rent faktisk har på kysten. Desuden skal der tages hensyn til helheder i bystruktur, til naturinteresser på de pågældende og omgivende arealer og til nødvendige infrastruktur anlæg, herunder havne.

Efter de gældende regler kan der inddrages nye arealer i byzone og planlægges for nye anlæg i landzone i kystnærhedszonen, hvis der er en særlig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse for kystnær lokalisering, jf. planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1. Projekter, der tager hensyn til landskab, natur og andre overordnede interesser, kan realiseres med en velbegrunderet og velkvalificeret kommunal planlægning. Reglerne sikrer, at anlæg, der har behov for kystnær placering, lokaliseres og udformes, så de påvirker kystlandskabet mindst muligt.

Mulighederne for planlægning for ny byzone og større tekniske anlæg er dog begrænset i internationale naturbeskyttelsesområder, jf. § 5 i bekendtgørelse nr. 408 af 1. maj 2007 om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttelse af visse arter, der har hjemmel i miljømålslovens § 36.

For ferie- og fritidsanlæg fremgår det tillige af § 5 b, stk. 1, nr. 4, at disse skal lokaliseres efter sammenhængende turistpolitiske overvejelser og kun i forbindelse med eksisterende bysamfund eller større ferie- og fritidsbebyggelser.

Denne bestemmelse omfatter feriehoteletter, feriecentre, campingpladser, vandrehjem, lystbådehavne og større aktivitetsanlæg som golfbaner, sommerlande o. lign. Ifølge bemærkningerne til § 5 b, jf. Folketingstidende 1993-1994 tillæg A, side 6516 skal placering af sådanne nye anlæg eller større udvidelser af eksisterende anlæg eller ændret anvendelse af anlæg ske ud fra strategiske overvejelser baseret på reelle behov og realistiske forventninger om udviklingen i den regionale og lokale turisme. Anlæggene skal placeres, så de indgår i samspil med eksisterende bysamfund eller større ferie- og fritidsbebyggelser, så de nye (ændrede) anlæg øger området attraktionsværdi og bidrager til forbedring af den lokale service og de lokale beskæftigelsesmuligheder. Nyanlæg må ikke placeres som enkeltanlæg, der opsplitter ubebyggede kyststrækninger.

Landdistriktsbestemmelsen, jf. planlovens § 35, stk. 1, 2. pkt., der blev indarbejdet i planloven ved lov nr. 358 af 9. april 2013 om ændring af planloven, giver særlige muligheder for at meddele landzonetilladelse i vanskeligt stillede landdistrikter og gælder også for landzonesager i kystnærhedszonen.

I landzone må der efter planlovens § 35, stk. 1, 1. pkt., ikke foretages udstykning, opføres ny bebyggelse eller ske ændring i anvendelsen af bestående bebyggelse uden landzonetilladelse fra kommunalbestyrelsen, medmindre det ansøgte er omfattet af en undtagelse fra tilladelseskravet i lovens §§ 36-38. Udgangspunktet er således et krav om forudgående landzonetilladelse til alle ændringer i det bestående, idet landzonen som udgangspunkt forbeholdes den bebyggelse, der er nødvendig for driften af landbrug, skovbrug og fiskeri.

Afgørelse om landzonetilladelse efter § 35, stk. 1, 1. pkt., skal træffes efter et konkret skøn inden for lovens rammer efter en afvejning af en lang række overordnede hensyn. Afvejning sker navnlig på grundlag af de planlægningsmæssige hensyn og natur- og landskabshensyn, som efter lovens formål skal varetages ved administrationen af landzonebestemmelserne.

Ved planlægningsmæssige hensyn tænkes dels på kommuneplanen, der er det sammenfattende dokument til regulering af alle interesser i arealanvendelsen i kommunen, dels på lokalplaner og dels på øvrige sektorplaner, såsom vandplaner, Natura 2000-planer m.v. og på almene planlægningsmæssige hensyn. I det åbne land er hensynet bl.a. at modvirke byspredning ved at hindre spredt og uplanlagt bebyggelse m.v., som ikke er erhvervsmæssigt nødvendigt for landbrug, skovbrugsejendomme eller fiskeri, og at beskytte de åbne, ubebyggede kyster.

For arealer i kystnærhedszonen gælder, at der kun må meddeles tilladelse efter planlovens § 35, stk. 1, 1. pkt., hvis det ansøgte har helt underordnet betydning i forhold til de nationale planlægningsinteresser i kystområderne, jf. planlovens § 35, stk. 3, medmindre der ved planlægning er tilvejebragt grundlag for større projekter i overensstemmelse med reglerne om planlægning i kystområderne i planlovens kap. 2 a.

Bestemmelsen i den gældende § 35, stk. 3, skal ifølge forarbejderne til bestemmelsen sikre, at interessen i at fastholde kystområderne som væsentlige natur- og landskabsressourcer og som attraktive til rekreative formål sikres i landzoneadministrationen.

Der skal tilvejebringes en lokalplan, før der kan gennemføres større udstykninger, større bygge- eller anlægsarbejder, herunder nedrivninger af bebyggelse samt større ændringer i anvendelsen af arealer, jf. planlovens § 13, stk. 2.

En lokalplan for et område, der skal forblive i landzone, kan indeholde bestemmelse om, at lokalplanen erstatter de landzonetilladelser, som er nødvendige for lokalplanens virkeliggørelse (lokalplaner med bonusvirkning), jf. planlovens § 15, stk. 4, og § 36, stk. 1, nr. 5.

Landdistriktsbestemmelsen i planlovens § 35, stk. 1, 2. pkt. giver kommunerne mulighed for at lægge særlig vægt på hensynet til udviklingen i et vanskeligt stillet landdistrikt, således at hensynet kan begrunde landzonetilladelse, medmindre væsentlige hensyn til landskab, natur, miljø, planlægning eller naboer m.v. afgørende taler imod.

Af bemærkningerne til landdistriktsbestemmelsen, jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, L 147, som fremsat, side 19, fremgår, at kommunalbestyrelsen ved behandling af ansøgninger om landzonetilladelse til erhverv inden for ferie- og fritidsområdet skal sikre, at hensynet til de sammenhængende turistpolitiske overvejelser ikke afgørende taler imod en tilladelse.

3.1.1.2. Naturbeskyttelsesloven

Naturbeskyttelsesloven indeholder en række bestemmelser, der har til formål at opfylde lovens formål om beskyttelse af natur og landskab m.v.

I forhold til beskyttelse af kysterne indeholder loven bestemmelser om strandbeskyttelseslinjen og klitfredningslinjen og øvrige klitfredninger, men der gælder også en række andre regler om beskyttelse af særlige landskabselementer som skove, søer og vandløb, fortidsminder og kirker.

Reglerne i lovens §§ 8 og 15 om klitfredning og strandbeskyttelse indeholder et forbud mod tilstandsændringer, dvs. byggeri, ændret anvendelse, terrænændringer m.v., på klitfredede arealer og på arealer inden for strandbeskyttelseslinjen. Der gælder nogle undtagelser bl.a. for opførelse af byggeri m.v. på havne og etablering af beplantning i haver og skove.

Formålet med begge bestemmelser er at friholde strande og de bagvedliggende kystområder for anlæg og aktiviteter, der ændrer tilstanden og anvendelsen.

Klitfredningen, der er en videreførelse af ældre sandflugtslovgivning, sikrer derudover, at der ikke opstår sandflugt på grund af anvendelsen af arealer f.eks. ved slid.

Beskyttelseszonen omfatter en fastlagt zone med strandbred og en som udgangspunkt 300 m bred zone bagved, i sommerhusområder dog kun 100 m. Hvor der er sammenhængende bebyggelse, kan beskyttelseszonen være smallere, og selve bebyggelsen vil i mange tilfælde være undtaget. Klitfredninger, som kun findes langs den jyske vestkyst, omfatter også sandflugtsfredede arealer længere inde i landet.

Naturstyrelsen kan dispensere fra forbuddene i særlige tilfælde. Afgørelsen kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet. Praksis er restriktiv, men der gives i vidt omfang dispensation til rekreative anlæg, der tjener et bredere rekreativt formål eller almene formål, f.eks. trapper til kysten og bænke for offentligheden, toiletbygninger m.v., shelters og mindre bygninger m.v. til brug for formidling og information.

På havne og arealer, der er lokalplanlagt til havneformål, gælder lovens forbud ikke for byggeri m.v. til havneformål. Afhængig af havnens størrelse kan dette f.eks. være klubhuse, toiletbygninger og kiosker.

Bestemmelser om øvrige bygge- og beskyttelseslinjer omfatter bl.a. arealerne omkring større søer og visse vandløb, der er beskyttet af en 150 m beskyttelseszone, hvor det efter naturbeskyttelseslovens § 16 ikke er tilladt at opføre bebyggelse, etablere beplantning, foretage terrænændringer m.v.

Der gælder en 300 m byggelinje omkring offentligt ejede skove og private skovarealer over 20 ha, hvor det efter lovens § 17 ikke er tilladt at opføre bebyggelse. Bestemmelsen er ændret ved lov nr. 1630 af 26. december 2013, hvorefter ansøgninger om opførelse af bebyggelse i mange tilfælde varetages i landzoneadministrationen eller ikke længere kræver tilladelse.

Fortidsmindernes omgivelser er beskyttet efter lovens § 18, hvorefter der ikke må foretages ændring i tilstanden af arealer inden for 100 m fra fortidsminder, der er beskyttet efter museumsloven. Efter museumsloven gælder endvidere en beskyttelse af en 2 m bræmme omkring fortidsminder.

Forbuddet mod tilstandsændringer inden for 100 m fra fortidsminder i naturbeskyttelsesloven svarer til det tilsvarende forbud inden for strandbeskyttelseslinjen og omfatter ud over blandt andet tilplantning og terrænændringer også opførelse af bebyggelse og om- og tilbygninger.

Endelig gælder en 300 m byggelinje omkring kirker i det åbne land, hvor der efter naturbeskyttelseslovens § 19 ikke må opføres bebyggelse over 8,5 m.

Kommunalbestyrelsen kan dispensere fra bestemmelserne om bygge- og beskyttelseslinjer, og afgørelsen kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet.

Dispensationspraksis er restriktiv for fortidsmindelinjen, hvor der kun kan dispenseres i særlige tilfælde. For de øvrige beskyttelseslinjer gives normalt dispensation til erstatning for eksisterende byggeri med nogenlunde samme placering og omfang og til mindre bygninger m.v. i tilknytning til eksisterende bebyggelse.

I overensstemmelse med lovens formål gives normalt ikke tilladelse til byggeri i det åbne land, hvor der ikke er anden bebyggelse.

Der gælder særlige regler for planlægning og administration af områder, der er udpeget som internationale naturbeskyttelsesområder i medfør af lov om miljømål m.v. og vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder. Internationale naturbeskyttelsesområder er en fælles betegnelse for Natura 2000-områder (områder udpeget efter EU's fuglebeskyttelses- og habitatdirektiver) og Ramsarområder. Reglerne implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (fuglebeskyttelsesdirektivet) og Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet).

Efter de gældende regler om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter (bekendtgørelse nr. 408 af 1. maj 2007, som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 1079 af 25. november 2011) skal myndigheden forud for meddelelse af tilladelser, godkendelser og dispensationer fra regler i bl.a. naturbeskyttelsesloven og planloven foretage en vurdering af, om pro-

jektet i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt.

Tilsvarende gælder, at i redegørelsen til planforslag i medfør af planloven, som i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt, skal indgå en vurdering af forslaget virkninger på området under hensyn til områdets bevaringsmålsætninger.

Hvis myndigheden vurderer, at projektet kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt, skal der foretages en nærmere konsekvensvurdering af projektets virkninger på Natura 2000-området under hensyn til bevaringsmålsætningen for det pågældende område. Viser konsekvensvurderingen, at det ikke kan udelukkes, at projektet kan skade Natura 2000-området, kan der ikke meddeles tilladelse, dispensation eller godkendelse til det ansøgte. Reglerne gælder både for projekter inden for et Natura 2000-område og for projekter, der ligger geografisk placeret uden for et udpeget område.

Myndigheden skal endvidere påse, at visse arters yngle- eller rasteområder ikke ødelægges eller beskadiges, uanset om de befinder sig inden for eller uden for Natura 2000-områderne.

Naturbeskyttelseslovens § 29 a indeholder et generelt forbud mod at beskadige og ødelægge yngle- eller rasteområder for dyrearter, der er optaget på habitatdirektivets bilag IV og nævnt i bilag 3 til loven. Lovens § 29 a indeholder endvidere et generelt forbud mod forsætlige forstyrrelser med skadelig virkning for arten eller bestanden.

Tilsvarende indeholder lov om jagt- og vildtforvaltning et forbud i § 7 mod forsættlig forstyrrelse med skadelig virkning for arten eller bestanden af de pattedyr, der er nævnt på lovens bilag 1, og i § 6 a, stk. 1, mod ødelæggelse eller beskadigelse af disse yngle- og pattedyrs rasteområder.

3.1.2. Forslagets indhold

3.1.2.1. Planloven

Den foreslåede forsøgsordning i § 5 i planloven giver mulighed for, at miljøministeren efter ansøgning fra kommunalbestyrelser kan meddele op til 10 tilladelser til, at kommunalbestyrelsen kan planlægge for og/eller meddele landzonetilladelse til etablering af perspektivrige og bæredygtige fysiske turismeprojekter til fremme af dansk kyst- og naturturisme.

Kommunerne er inviteret til at indsende ansøgninger om forsøg i to ansøgningsrunder med frist henholdsvis den 15. januar 2015 og 1. maj 2015.

Ansøgninger om forsøg vil blive behandlet i arbejdsgruppen, der består af repræsentanter fra Erhvervs- og Vækstministeriet, Miljøministeriet, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter og Økonomi- og Indenrigsministeriet og forelagt regeringen til udvælgelse. Miljøministeren meddeler herefter tilladelse efter den nye forsøgshjemmel til de udvalgte projekter.

Projekterne skal knyttes til steder inden for kyst- og naturturismen, hvor der er et betydeligt turismemæssigt potentia-

le, hvor der er synergi og samspil med de sammenhængende turistpolitiske overvejelser, og hvor forsøgene derfor vurderes at kunne bidrage til udvikling af danske kyst- og naturturismefaciliteter.

Forsøgsordningen giver dermed kommunerne mulighed for at gennemføre projekter, der giver turisterne et bredere udbud af oplevelser ved de danske kyster. Godkendelse af forsøg vil afhænge dels af projektets potentiale for tiltrækning af turister og forventede resultater for forsøget, dels af projektets bæredygtighed i forhold til natur, miljø m.v.

Kommunerne kan efter den foreslåede forsøgsbestemmelse ansøge om tilladelse til projekter, som efter gældende regler og praksis normalt ikke ville kunne iværksættes. Med den foreslåede forsøgsordning vil en række nærmere angivne bestemmelser i planloven og naturbeskyttelsesloven i disse tilfælde kunne fraviges inden for rammerne af en meddelt forsøgstilladelse.

De konkrete projekter vil blive udvalgt på baggrund af ansøgninger fra kommuner, som beskriver de forsøg, som ønskes iværksat. De forsøg, som godkendes, vil blive valgt ud fra lovens udvælgelseskriterier, som også fremgår af aftalen om vækstplan for dansk turisme af 20. juni 2014, og som medvirker til at sikre, at projekterne gennemføres ud fra en afvejning af interesser i arealanvendelsen.

Forsøgene skal efter det første kriterie således have et potentiale for udvikling af kyst- og naturturismen, og kommunerne skal i ansøgningen redegøre for potentialet.

Forsøgene skal også kunne øge tiltrækningen af udenlandske turister. Kommunerne skal redegøre herfor i ansøgningen.

Forsøgsordningens fokus er forsøg til gavn for tiltrækning af udenlandske turister, der har svigtet de danske turisttilbud i de senere år. Forsøgenes etablering af faciliteter og turismeanlæg m.m. forventes imidlertid at komme alle turister til gode – såvel danske som udenlandske.

Efter andet kriterie skal etableringen af de konkrete projekter ske i tilknytning til øvrige turismemæssige aktiviteter for at sikre overensstemmelse med de sammenhængende turistpolitiske overvejelser i kommunens planlægning for turisme for at understøtte en samlet udvikling i området.

Ved »øvrige turismemæssige aktiviteter« forstår aktiviteter målrettet turister, der kan indgå i større sammenhængende turistpolitiske overvejelser i kommunernes planlægning. Som eksempel kan nævnes attraktioner af særlig værdi, som f.eks. Stevns Klint og Vadehavet, særlige aktivitetsmuligheder som ved Cold Hawaii ved Klitmøller samt eksisterende kystferiebyer, rekreative aktiviteter som f.eks. bade- og sommerlande, velbesøgte badestrande, kulturelle udflugtsmål og naturattraktioner.

Kravet i tredje kriterie sikrer, at projekterne skal arkitektonisk indpasses og opføres under særlig hensyntagen til den omkringliggende natur og landskabet.

Forsøgsordningen skal give kommunerne mulighed for, f.eks. i samarbejde med private aktører at lave projekter, der

giver turisterne et bredere udbud af oplevelser ved de danske kyster og i naturen.

Lovforslaget giver mulighed for, at alle kystkommuner kan søge om at deltage i forsøgsordningen. Fokus er således på kommuner med kystnærhedszone og kystnær byzone. Der kan søges om forsøg inden for både byzone, landzone og sommerhusområder. Det udelukker dog ikke, at en ansøgning fra f.eks. flere kommuner om et fysisk eller funktionelt sammenhængende turistprojekt, hvori der indgår enkelte kommuner, der ikke er placeret kystnært, eller som har karakter af en storbykommune, kan komme i betragtning.

Der er tale om en for kommunerne frivillig ordning, hvor det er op til kommunerne, om de har relevante projekter, de ønsker at søge om tilladelse til at kunne realisere.

For at et forsøg skal kunne godkendes, forudsættes det, at kommunerne indsender de nødvendige oplysninger, herunder hvorledes forsøgene opfylder kriterierne, så ansøgningerne om forsøg kan behandles i den tværministerielle arbejdsgruppe og forelægges regeringen til udvælgelse, inden miljøministeren meddeler tilladelse efter den foreslåede forsøgshjemmel.

Ansøgningen bør derfor indeholde en så præcis beskrivelse af forsøget som muligt samt beskrive formålet med forsøget, hvornår det forventes igangsat, hvem der er ansvarlig og står for etablering af anlæg m.v., herunder aftaler med andre aktører, forventninger til realiseringstidspunkt m.m.

Kommunerne kan alene ansøge om tilladelse til projekter på arealer, som kommunerne selv ejer og på private arealer, f.eks. privatejede strande, hvor kommunen har indgået aftale med ejeren herom. Det er op til kommunerne at sikre dette.

Med forsøgsordningen kan der alene ske fravigelse af de bestemmelser, der udtrykkeligt fremgår af lovforslaget. De foreslåede ændringer medfører ikke lempelse eller ændring af andre bestemmelser i Miljøministeriets lovgivning, f.eks. i naturbeskyttelseslovens § 3 om beskyttelse af naturtyper eller af fredninger efter naturbeskyttelseslovens kapitel 6 eller regler i f.eks. skovloven, end de udtrykkeligt angivne, eller i andre ministeriers lovgivning, f.eks. skattelovgivning, og der kan ikke godkendes forsøg, som er i strid med andre statslige interesser, jf. Oversigt over statslige interesser i kommuneplanlægningen m.v.

Når miljøministeren har meddelt forsøgstilladelse til et projekt som led i forsøgsordningen, vil de almindelige regler i planloven i øvrigt gælde for kommunernes gennemførelse af projekterne. Det vil sige, at kommunalbestyrelsen skal gennemføre sin planlægning i overensstemmelse med almindelige procedureregler, herunder reglerne om miljøvurdering af planer og programmer og VVM m.v. Der sker således ingen ændring af, hvilke projekter der er omfattet af VVM-reglerne. Såfremt konkrete projekter er omfattet af VVM-reglerne, vil et projekt omfattet af VVM-bekendtgørelsens bilag 2, skulle screenes.

Hvor en efterfølgende landzonetilladelse er påkrævet foreslås det i § 5, stk. 2, 1. pkt., at ministeren ved meddelelse af forsøgstilladelse til projekter i landzone kan lægge særlig vægt på hensynet til udvikling af kyst- og naturturismen.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at gøre det muligt for miljøministeren at tillade fravigelse af praksis for administrationen af landzonebestemmelserne for at muliggøre et ansøgt forsøg, der kan fremme kyst- og naturturismen.

Tilsvarende foreslås det i § 5, stk. 2, 2. pkt., at kommunalbestyrelsen ved meddelelse af forsøgstilladelse til projekter i landzone kan lægge særlig vægt på hensynet til udvikling af kyst- og naturturismen og meddele landzonetilladelse, der fraviger praksis for landzonebestemmelserne for at muliggøre et af ministeren tilladt forsøg, der kan fremme kyst- og naturturismen.

Efterfølgende planlægning og/eller meddelelse af landzonetilladelse skal ske inden for rammerne af forsøgstilladelsen samt følge de almindelige proceskrav om afvejning af interesser og under overholdelse af almindelige procedureregler, herunder forudgående naboorientering efter planlovens § 35, stk. 4.

Det er op til kommunerne at se på projekternes betydning for det eksisterende erhvervsliv og andre arealinteresser, herunder kulturmiljøet. Forholdene reguleres i øvrigt i vid udstrækning gennem gældende lovgivning. Betydningen for det eksisterende erhvervsliv m.m. kan således indgå på sædvanlig vis i kommunens sagsbehandling af de ansøgte forsøgsprojekter i forhold til de tre kriterier.

Forslaget ændrer ligeledes ikke ved kravene til myndighedernes forudgående vurdering m.v. af projekters virkninger på et Natura 2000-område eller beskyttede arter, som fremgår af regler om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter (bekendtgørelse nr. 408 af 1. maj 2007, som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 1079 af 25. november 2011), naturbeskyttelseslovens § 29 a og jagt- og vildtforvaltningslovens § 6 a, stk. 1 og § 7. Der henvises til afsnit 3.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger om internationale naturbeskyttelsesområder.

Det forudsættes, at kommunerne som led i et ansøgt projekt vurderer, om forsøget har afledte virkninger, der indebærer udgifter for kommunerne eller andre, som eksempelvis behov for øget eller ny vejadgang, parkering, kystsikring eller for øget sandflugtsdæmpning på klitfredede arealer.

Kommunerne vil efter den foreslåede § 5 kunne ansøge om større og mindre projekter til udvikling og understøttelse af kyst- og naturturisme, herunder udbygning af eksisterende anlæg eller etablering af nye faciliteter, der f.eks. kan give bedre muligheder for natur-, friluft- og rekreative oplevelser, sikre bedre tilgængelighed til strand, herunder øget tilgængelighed for handicappede turister, eller give indblik i områdets natur- og kulturhistorie. Større projekter kan være hoteller, hvor der er mulighed for bade- og aktivitetsfaciliteter også uden for sommersæsonen, tennisbaner m.v. Mindre projekter kan også have stor betydning i lokalområder, f.eks. på de små øer. Der kan således også gennemføres projekter på de små øer.

Forsøgsordningen giver muligheder for at tillade forsøg både inden for én kommune og for flere kommuner i fællesskab. Kommunerne kan således ansøge enkeltvis eller gå

sammen om at søge om et større sammenhængende fælles projekt, der strækker sig over kommunegrænserne. Der kan ligeledes ansøges om etablering af flere anlæg og aktiviteter som ét samlet projekt. Afgørende for, om et forsøg vil blive anset som ét projekt er i sådanne tilfælde, at der er tale om et fysisk eller funktionelt/tematisk sammenhængende projekt eller et projekt, hvor der er en klar turistmæssig sammenhæng mellem anlæg på flere adskilte lokaliteter.

Eksempelvis vil en sti langs kysten gennem flere kommuner med forskellige rekreative funktioner indpasset i landskabet kunne udgøre ét projekt.

Der kan også være tale om en campingplads eller et feriecenter, der drives som § 1, stk. 4-virksomhed efter sommerhusloven (f.eks. hotel eller kursusvirksomhed m.v.) med aktiviteter på flere lokaliteter f.eks. golfbaner, rideaktiviteter, put and take fiskeri o. lign., som placeres i tilknytning til andre eksisterende turismemæssige aktiviteter eller anlæg. Et forsøg med anlæg i tilknytning til en række lokaliteter med en tematisk sammenhæng, som f.eks. vikinger eller geologiske hotspots, vil også kunne udgøre et projekt. Oplistningen er ikke udtømmende.

For fortsat at sikre de åbne kyststrækninger skal forsøg omhandle aktiviteter og anlæg i tilknytning til allerede eksisterende turismemæssige aktiviteter og på denne måde sikre størst mulig synergi og samspil med de sammenhængende turistpolitiske overvejelser i kommunens planlægning for turisme og dermed understøtte en samlet udvikling i området. Nye større anlæg kan ikke placeres midt i uberørt natur og åbne, ubebyggede kyststrækninger.

Når et forsøg er tilladt af miljøministeren efter den foreslåede § 5, skal kommunerne tilvejebringe et plangrundlag og/eller meddele landzonetilladelse i overensstemmelse med gældende regler herom med de fravigelser og lempelser i forhold til almindelig praksis, der følger af forsøgstilladelsen, før projektet kan realiseres. Meddelelse af en forsøgstilladelse fritager ikke kommunalbestyrelsen for at indhente andre tilladelser i forhold til dem, der er udtrykkeligt fraveget i lovforslaget. Der skal derfor bl.a. indhentes eventuel tilladelse efter bygge-loven.

Der kan af miljøministeren fastsættes vilkår for en tilladelse til forsøg efter § 5, stk. 1, hvilket f.eks. kunne være krav til placering af en bygning i forhold til offentlighedens adgang til færdsel og ophold til og på stranden, krav om helt konkrete udsigtsforhold eller færdselsforhold f.eks. hensyn til at undgå slid på klitter og klitarealer og dermed undgå øget sandflugt.

Vilkår stillet i en forsøgstilladelse skal indarbejdes i efterfølgende planlægning og/eller landzonetilladelse. Hvis et projekt ikke har en sådan karakter, at der kræves landzonetilladelse og tilvejebringelse af et plangrundlag, vil det være forsøgstilladelsens vilkår, der skal opfyldes ved realisering af projektet.

Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at påse, at projektet realiseres i overensstemmelse med forsøgstilladelsen, og at eventuelle vilkår overholdes. Kommunen er forpligtet til at påse, at lovens bestemmelser overholdes, jf. planloven §

51, ligesom der kan straffes for overtrædelse af vilkår i en tilladelse efter planlovens § 64, stk. 1, nr. 3.

Overtrædelse af et vilkår i forsøgstilladelsen er således omfattet af planlovens kapitel 15. Kommunerne har dermed ansvaret for at føre tilsyn med, at de enkelte dele af et forsøg gennemføres i overensstemmelse med lovgivningen og forsøgstilladelsen, herunder at vilkårene for forsøgstilladelsen overholdes.

Kommuner og investorer kan først igangsætte et forsøg, når forsøgstilladelsen er meddelt og et eventuelt plangrundlag og/eller landzonetilladelse er tilvejebragt, og de fornødne tilladelser m.v. efter anden lovgivning er indhentet, herunder i forhold til eventuel udbygning af infrastruktur.

Det foreslås, at en tilladelse til forsøg bortfalder, hvis projektet ikke er påbegyndt inden 5 år efter, at miljøministerens tilladelse efter § 5, stk. 1 er meddelt. Bestemmelsen fraviger planlovens § 56, stk. 1, hvorefter tilladelser og dispensationer bortfalder efter 3 år. Baggrunden for den forlængede frist er, at det kan tage tid at tilvejebringe en ønsket planlægning og andre nødvendige tilladelser.

En udnyttet lokalplanlægning vil dermed bortfalde for den del, der er omfattet af tilladelsen. Kommuneplanen opdateres senest ved den førstkomende revision af kommuneplanen, der sker på baggrund af strategien for kommuneplanlægningen efter lovens § 23 a.

Det foreslås, at en forsøgstilladelse til projekter ikke skal kunne påklages, da der er tale om en politisk beslutning om, hvad der skal kunne tillades. Der vil kunne klages efter de almindelige regler i kommunernes eventuelle efterfølgende plan- og tilladelsesproces. Dog foreslås det, at klage over en landzonetilladelse alene skal gælde for retlige spørgsmål. En klage over en landzonetilladelse skal i øvrigt behandles efter de klageregler, der gælder for behandling af landzonesager.

Natur- og Miljøklagenævnet vil derfor kunne efterprøve overholdelse af formalitetsregler, f.eks. om en meddelt landzonetilladelse respekterer grænserne i forsøgstilladelsen, og om der er hjemmel til vilkår fastsat af kommunen ud over eventuelle vilkår, som er fastsat i overensstemmelse med forsøgstilladelsen. Natur- og Miljøklagenævnet kan derimod ikke efterprøve selve landzoneafvejningen i det omfang, afvejningen holder sig inden for grænserne i forsøgstilladelsen.

Der vil blive foretaget en evaluering af forsøgsordningen, herunder i forhold til forsøgenes betydning for udviklingen af kyst- og naturturismen samt påvirkning af landskab og natur m.v., efter 5 år.

Tidshorisonten for evalueringen, der er i overensstemmelse med den politiske aftale, er begrundet i det forventede tidsrum for realisering af forsøgene. Det kan imidlertid tage tid at tilvejebringe den fornødne planlægning og de nødvendige tilladelser og derefter må påregnes tid til at etablere de fysiske projekter. Endelig skal projekterne have været etableret en tid, for at man kan vurdere effekterne af forsøgene.

Den foreslåede forsøgsbestemmelse i planlovens § 5 skal sikre, at der kan godkendes forsøg, der fraviger bestemmelserne i lovens § 5 b, stk. 1, nr. 1 og 4, og § 35, stk. 3.

Med lovforslaget fraviges kravet om en særlig planlægningsmæssig begrundelse for, at projektet kan etableres i kystnærhedszonen for de godkendte forsøgsprojekter. Projekterne skal dog udvælges på baggrund af de kriterier, der fremgår af forsøgsbestemmelsen for herved bl.a. at sikre, at projekterne indpasses i naturen.

Muligheden for at fravige planlovens § 35, stk. 3, ved en forsøgstilladelse, medfører, at miljøministeren som led i forsøgsordningen kan meddele tilladelse til projekter, selvom det ansøgte ikke er af underordnet betydning i forhold til de nationale planlægningsinteresser i kystområderne.

Der gives dermed mulighed for at tillægge hensynet til fremme af den fysiske udvikling af kyst- og naturturismen en øget vægt over for hensynet til friholdelse af kystnærhedszonen for byggeri og anlæg, der ikke er afhængige af en kystnær placering.

Desuden muliggør lovændringen, at der ved meddelelse af tilladelse efter forsøgsbestemmelsen for projekter beliggende i landzone kan lægges særlig vægt på hensynet til udvikling af kyst- og naturturismen inden for rammerne af forsøgstilladelsen efter lovens § 5, stk. 1. Ligeledes kan kommunalbestyrelsen ved en eventuelt efterfølgende meddelelse af landzonetilladelse efter § 35, stk. 1, lægge særlig vægt på hensynet til udvikling af kyst- og naturturismen inden for rammerne af forsøgstilladelsen. Herved sikres, at kommunalbestyrelsen kan fravige den faste praksis på landzoneområdet i overensstemmelse med forsøgstilladelsen.

Planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 3, kan ikke fraviges som led i forsøgsordningen, hvorfor der ikke er mulighed for at tillade nye sommerhusområder, og eksisterende sommerhusområder skal fortsat fastholdes til ferieformål. Det er bl.a. begrundet i, at udlæg af nye sommerhusområder ikke kan siges at have karakter af et forsøg og heller ikke skønnes at kunne øge tiltrækningen af udenlandske turister væsentligt, medmindre der udlægges mange nye sommerhuse meget tæt på kysten. Nye attraktive, kystnært beliggende sommerhuse kan dog ikke med sikkerhed forventes udlejet, da sommerhuse i Danmark typisk ejes af private bl.a. som følge af, at den af lovgiver ønskede restriktive praksis for udlejningstilladelser efter sommerhusloven reelt forhindrer erhvervs-mæssig udlejning af sommerhuse. Der er skønsmæssigt mindst 20.000 ubebyggede sommerhusgrunde, og der skønnes derfor ikke behov for flere. Udlæg af flere sommerhusområder kan også gøre det vanskeligt at sælge sommerhuse, især hvor det i forvejen er vanskeligt at sælge sommerhuse.

Planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 5, kan ikke fraviges som led i forsøgsordningen, da den skal sikre offentligheden adgang til kysterne – herunder turisternes adgang. Denne bestemmelse skal derfor fortsat respekteres også i de ansøgte projekter.

3.1.2.2. Naturbeskyttelsesloven

De foreslåede bestemmelser giver hjemmel til, at miljøministeren som led i forsøgsordningen vil kunne godkende op til 10 projekter, der er udvalgt som beskrevet oven for om forsøgsordningen på grundlag af en række kriterier.

Hjemlen til at godkende forsøg findes i planloven, mens der foreslås indsat en bestemmelse i naturbeskyttelsesloven, der opregner hvilke bestemmelser i naturbeskyttelsesloven, der kan fraviges i forsøgene.

For bestemmelserne om klitfredning og strandbeskyttelseslinjen og øvrige bygge- og beskyttelseslinjer i naturbeskyttelsesloven får miljøministeren hjemmel til at dispensere fra klitfredningen og strandbeskyttelseslinjen til gennemførelse af projekter inden for rammerne af den meddelte forsøgstilladelse, selvom der ikke, som krævet i naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 1, er tale om et særligt tilfælde. Tilsvarende kan der tillades forsøg, som giver kommunalbestyrelsen hjemmel til at meddele dispensation fra øvrige bygge- og beskyttelseslinjer til realisering af forsøg inden for rammerne af forsøgstilladelsen.

Udvælgelsen af forsøg vil ske på grundlag af kriterier, der sikrer, at de åbne kyststrækninger bevares som uberørte strækninger med stor natur- og landskabsværdi samtidig med, at der gives mulighed for aktiviteter og faciliteter i tilknytning til øvrige turismemæssige aktiviteter.

I overensstemmelse med gældende regler om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter skal Naturstyrelsen henholdsvis kommunalbestyrelsen fortsat, inden der kan meddeles tilladelse, godkendelse eller dispensation til et projekt, vurdere, om projektet kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt, og i givet fald foretage en nærmere konsekvensvurdering. Viser denne vurdering, at det ikke kan udelukkes, at projektet kan skade Natura 2000-området m.v., kan der ikke meddeles dispensation, tilladelse eller godkendelse.

Reglerne om EU-beskyttede arter og disses yngle- eller rastoområder, jf. reglerne i bekendtgørelse nr. 408 af 1. maj 2007 med senere ændringer, naturbeskyttelseslovens § 29 a samt jagt- og vildtforvaltningslovens §§ 6 a og 7, ændres ikke.

Det foreslås, at en dispensation til forsøg bortfalder, hvis projektet ikke er påbegyndt inden 5 år efter, at miljøministerens tilladelse efter planlovens § 5, stk. 1 er meddelt. Bestemmelsen fraviger naturbeskyttelseslovens § 66, hvorefter tilladelser bortfalder efter 3 år. Baggrunden for den forlængede frist er, at det kan tage tid at tilvejebringe en ønsket planlægning og andre nødvendige tilladelser.

Der vil kunne klages efter de almindelige regler i en eventuel efterfølgende tilladelsesproces. Dog foreslås det, at klage til Natur- og Miljøklagenævnet over en dispensation fra naturbeskyttelseslovens §§ 8 og 15-19 alene skal gælde for retlige spørgsmål i lighed med forslaget bestemmelse for så vidt angår landzoneafgørelser.

En klage over en dispensation skal i øvrigt behandles efter de klageregler, der gælder for behandling af sager efter naturbeskyttelsesloven.

Natur- og Miljøklagenævnet vil derfor kunne efterprøve overholdelse af f.eks. procedurekrav og andre retlige spørgsmål, f.eks. om en meddelt dispensation respekterer grænserne i forsøgstilladelsen, og om der er hjemmel til vilkår fastsat af kommunen ud over eventuelle vilkår, som er fastsat i

overensstemmelse med forsøgstilladelsen. Natur- og Miljøklagenævnet kan derimod ikke efterprøve en skønsmæssig vurdering i det omfang, skønnet holder sig inden for grænserne af forsøgstilladelsen.

3.2. VVM

3.2.1. Gældende ret

For alle anlæg, som må antages at kunne påvirke miljøet væsentligt, skal der foreligge en redegørelse om miljøpåvirkningerne i bred forstand. En række anlægstyper er obligatorisk VVM-pligtige, mens der for en lang række andre anlægstyper skal gennemføres en screening med udgangspunkt i det konkrete projekt med henblik på at vurdere, om projektet må antages at kunne påvirke miljøet væsentligt og således er VVM-pligtigt. Bygherres anmeldelse af anlæg, hvor der skal gennemføres en screening, skal ske ved anvendelse af et obligatorisk anmeldeskema. Det obligatoriske anmeldeskema sikrer såvel en lettere sagsbehandling for kommunerne som en lettere og smidigere proces for den enkelte bygherre.

Som et led i VVM-processen skal den kompetente myndighed indkalde ideer og forslag fra offentligheden og berørte myndigheder til brug for fastlæggelsen af VVM-redegørelsens indhold (scoping). I den forbindelse skal visse oplysninger om projektet også offentliggøres.

3.2.2. Forslagets indhold

Det foreslås, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om, at det skema, som bygherre er forpligtet til at fremsende ved visse projekter til brug for den kompetente myndigheds behandling af anmeldelsen af projektet, skal fremsendes digitalt via e-mail.

Det forudsættes, at bygherre eller dennes rådgiver underskriver anmeldeskemaet, idet der er tale om oplysninger, som afgives på tro og love. For at der ikke skal kunne opstå tvivl om, at underskriftskravet kan opfyldes på anden måde end ved en personlig underskrift, foreslås det, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at underskriftskravet kan opfyldes ved, at underskriveren anvender en teknik, der sikrer entydig identifikation af den pågældende, f.eks. ved digital signatur eller ved underskrift og efterfølgende indskanning som en pdf-fil af anmeldeskemaet. Med den foreslåede bestemmelse sikres det, at underskriftskravet ikke udgør en unødigt barriere for digital kommunikation.

Derudover skal de foreslåede bestemmelser sikre, at der ikke kan opstå tvivl om ministerens hjemmel til at fastsætte regler om, hvilke mindsteoplysninger der er relevante for offentlighedens deltagelse i VVM-processen, i forbindelse med den kompetente myndigheds indkaldelse af ideer og forslag fra offentligheden og berørte myndigheder til brug for fastlæggelsen af VVM-redegørelsens indhold (scoping).

3.3. Lavenergibebyggelse

3.3.1. Gældende ret

Kommunalbestyrelserne kan i dag i henhold til planlovens § 15, stk. 2, nr. 22, i en lokalplan optage bestemmelser om, at ny bebyggelse skal opføres som lavenergibebyggelse. Efter planlovens § 21 a forstås der ved lavenergibebyggelse bebyggelse, der på tidspunktet for ansøgningen om byggetilladelsen opfylder de energirammer for energiforbrug for lavenergibygninger, der er fastsat i bygningsreglementet. Efter lovens § 15, stk. 2, nr. 22, kan kommunalbestyrelsen i lokalplanen således stille krav om, hvilken lavenergiklasse i bygningsreglementet, som byggeriet skal leve op til.

Bestemmelsen finder kun anvendelse for ny bebyggelse, der opføres efter lokalplanens endelige vedtagelse. Der kan ikke med hjemmel i bestemmelsen stilles krav om, at allerede opført bebyggelse skal opfylde krav til lavenergibebyggelse.

Bestemmelsen tager sigte på udlæg af arealer til byudvikling og byomdannelse, dvs. områder, hvor der i det væsentlige skal ske opførelse af ny bebyggelse. Det kan f.eks. typisk være landzonearealer på bar mark eller andre områder, som ikke i den kommunale varmforsyningsplanlægning er forudsat forsynet fra et kollektivt varmforsyningsanlæg.

3.3.2. Forslagets indhold

Det foreslås i overensstemmelse med initiativ nr. 48 i »Aftale om vækstpakke, juni 2014«, at muligheden for i lokalplaner at stille krav om lavenergibebyggelse fjernes fra det såkaldte »lokalplankatalog« i planlovens § 15, stk. 2. Den tekniske udformning af et byggeri er almindeligvis reguleret i byggeoven og bygningsreglementet, og ophævelse af planlovens bestemmelse kan derfor siges at være udtryk for en forenkling.

Forslaget indebærer, at kommunerne fremover i nye lokalplaner ikke vil kunne stille krav om energistandarder, der ligger ud over bygningsreglementets almindelige krav.

Planlovens § 21 a foreslås ikke ændret, idet gældende lokalplaner med krav om lavenergibebyggelse ikke berøres af lovforslaget.

3.4. Helårsbeboelse i sommerhuse på de små øer

3.4.1. Gældende ret

Forbuddet i planlovens § 40, stk. 1, mod helårsbeboelse i sommerhusområder stammer tilbage fra standardbyplanvedtægten efter byplanlovene i 1925 og 1938 samt normalbygningvedtægten efter landsbyggeoven fra 1960. Det almindeligt gældende forbud blev lovfæstet i 1975 og er et centralt og nødvendigt styringsmiddel i planlægningen såvel på landsplan som på kommunalt niveau.

Planlovens forbud mod helårsbeboelse i sommerhuse er med til at modvirke tilfældig byspredning til skade for en planmæssig og samfundsøkonomisk hensigtsmæssig udvikling og til at sikre, at sommerhusområder anvendes til rekreative formål. Samtidig hindrer forbuddet et øget pres for

at udlægge nye sommerhusområder i de landskabeligt værdifulde områder, som de ubebyggede kyststrækninger udgør.

Der er følgende undtagelser fra helårsforbuddet:

- hvis man har ejet sit sommerhus i otte år og er pensionist, jf. planlovens § 41,
- hvis man har et hus, der lovligt blev anvendt til helårsbeboelse, da området blev udlagt som sommerhusområde – og retten ikke senere er bortfaldet, jf. planlovens § 40, stk. 1 og
- hvis man har fået dispensation af kommunen efter planlovens § 40, stk. 2.

Efter fast praksis kan der gives dispensation til:

- ejere eller forpagtere af dagligvarebutikker og visse andre virksomheder, når det er nødvendigt af hensyn til virksomhedens drift,
- personer, der i forbindelse med erhvervelsen af ejendommen fejlagtigt af kommunen har fået oplyst, at den lovligt kunne benyttes til helårsbeboelse,
- personer, der på grund af alvorlig sygdom og invaliditet kun kan opnå en rimelig tilværelse i sommerhuset,
- pensionister, der har ejet et sommerhus i fem år og
- i andre særlige tilfælde

De overordnede hensyn bag helårsforbuddet betyder, at kun særlige hensyn til ejerne og disses tilknytning til deres sommerhus kan begrunde en fravigelse fra helårsforbuddet, som loven og praksis er i dag. Lejere kan således efter fast praksis ikke få dispensation til helårsbeboelse i et sommerhus i et sommerhusområde.

Miljøministeriet henstillede i 1986 til kommunalbestyrelserne om at være mere imødekommende med at meddele dispensation til helårsbeboelse til ejere af sommerhuse i sommerhusområder på de små øer. Tilladelse bør dog kun meddeles, hvis tilladelsen kan anses for at medvirke til en gunstig udvikling på øen. Henstillingen gælder fortsat. Naturstyrelsen har derfor den 11. april 2014 skrevet ud til alle kommunalbestyrelser i kommuner med små øer og redegjort for mulighederne for helårsbeboelse efter reglerne for sommerhuse i sommerhusområder og boliger i landzone.

3.4.2. Forslagets indhold

Med forslaget får kommunerne mulighed for at give dispensation til en ejers udlejning til helårsbeboelse af et sommerhus i et sommerhusområde på de 27 små øer, der består af: Aarø, Agersø, Anholt, Askø inkl. Lilleø, Avernakø, Baagø, Barsø, Birkholm, Bjørnø, Drejø, Egholm, Endelave, Fejø, Femø, Fur, Hjarnø, Hjortø, Lyø, Mandø, Nekselø, Omø, Orø, Sejerø, Skarø, Strynø, Tunø og Venø. Disse øer er ikke selvstændige kommuner, men er øer, der alle modtager ø-tilskud i henhold til § 20 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og omfattes af lovebkendtgørelse nr. 787 af 21. juni 2007 om støtte til de små øsamfund, jf. bemærkningerne til lovforslaget, jf. Folketingstidende 1983-84, tillæg A, spalte 797 ff.

Forslaget skal ses i lyset af, at indbyggertallet på de små øer samlet set i perioden fra 1930 til 2010 er blevet mere

end halveret, dog dækker tallet både over fald og stigninger. Nogle øer er således i beskeden vækst.

Der er omkring 200.000 sommerhuse i sommerhusområder i Danmark. Heraf ligger knap 2.700 på de 27 små øer. Herudover er der godt 800 fritidshuse uden for sommerhusområder på de små øer. Det skal ses ud fra et samlet antal bebyggede ejendomme på de små øer på godt 9.800.

Efter forslaget skal dispensationen til lejers helårsbeboelse følge sommerhuset indtil anvendelseskift eller ejers ibrugtagning til egen helårsbeboelse. I øvrigt bortfalder en dispensation ved manglende udnyttelse efter de almindelige regler herfor i planlovens § 56, stk. 1.

Dispensationen til lejerens helårsbeboelse skal medvirke til en gunstig udvikling på øen. Det er op til kommunen at vurdere, om helårsbeboelse i det pågældende sommerhus er ønskelig ud fra kommunale forudsætninger, herunder kommunens ønsker til planlægningen for udviklingen i området og situationen i området. Kommunernes praksis kan herved blive forskellig fra ø til ø.

Kommunalbestyrelsen skal vurdere, om sommerhuset er helårsegnet, dvs. om sommerhuset er egnet til helårsbeboelse i relation til størrelse, faciliteter, isoleringsgrad og tilstand o.lign. Det er således ikke et krav, at huset lever op til bygningsreglementets til enhver tid gældende isoleringskrav for helårshuse. Om sommerhuset er helårsegnet vil være et retligt spørgsmål, der kan prøves ved Natur- og Miljøklagenævnet efter planlovens § 58, stk. 1, nr. 4.

Anvendelseskiftet af sommerhuset til helårsbeboelse er undtaget fra bygningsreglementets krav om byggesagsbehandling (krav til isolering m.v.), så der ikke vil være økonomiske omkostninger til yderligere isolering m.v., som ville kunne hindre, at sommerhuset kan udlejes til helårsbeboelse. Byggeloven konsekvensændres derfor. Bestemmelserne i kap. VII i lov om midlertidig regulering af boligforholdene finder heller ikke anvendelse på sommerhuse, der tillades udlejet til helårsbeboelse efter forslagens § 40 a.

Bestemmelsen ændrer ikke i øvrigt på anden lovgivning, herunder lejelovgivningen.

Kommunalbestyrelsens afgørelse af en dispensationsansøgning efter forslagens § 40 a, kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet, for så vidt angår retlige spørgsmål, jf. planlovens § 58, stk. 1, nr. 4. Natur- og Miljøklagenævnet vil f.eks. kunne efterprøve, om en meddelt dispensation holder sig indenfor grænserne i dispensationsbestemmelsen.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om forsøgsordning for kyst- og naturturisme forventes at have administrative konsekvenser for staten til udarbejdelse af ansøgningspakke, behandling af ansøgninger, herunder dialog med kommuner om mulige projekter, høring af berørte myndigheder, sekretariatsbistand for embedsmandsarbejdsgruppen (Erhvervs- og Vækstministeriet, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, Miljøministeriet og Økonomi- og Indenrigsministeriet) og udarbejdelse af udkast til godkendelser samt proces og evaluering.

Kommunerne har kompetencen til at udarbejde miljøvurdering af planlægningen samt eventuelt foretage vurdering af de respektive projekter efter VVM-reglerne. Efter VVM-bekendtgørelsens (bekendtgørelse nr. 764 af 23. juni 2014) § 11, stk. 1, nr. 3, er Naturstyrelsen VVM-myndighed på infrastrukturenanlæg, der forudsætter tilvejebringelsen af kommuneplantillæg i mere end to kommuner. Såfremt kommunerne anmoder herom, kan de dog få tilbageført VVM-kompetencen til sådanne anlæg, jf. VVM-bekendtgørelsens § 11, stk. 4.

Samlet betyder dette meropgaver for Naturstyrelsen på skønsmæssigt 3,5 årsværk i forsøgsperioden samt i perioden efter, hvor forsøgene evalueres. Ca. 30 pct. af meropgaven forventes at ligge i det 1. år. Herudover kommer opgaven med evaluering af forsøgsordningen efter de 5 år.

Miljøministerens forsøgstilladelse kan ikke påklages til Natur- og Miljøklagenævnet. Det kan forventes, at der kan komme klager til Natur- og Miljøklagenævnet over den planlægning m.v., som kommunerne skal udarbejde som opfølgning på miljøministerens tilladelse. Arbejdsbyrden vurderes dog ikke at ville belaste Natur- og Miljøklagenævnet nævneværdigt, da nævnet alene kan behandle retlige klager ikke kun vedrørende planforslagene, men som noget nyt også over landzonetilladelser efter planloven og dispensationer fra naturbeskyttelseslovens bygge- og beskyttelseslinjer til projekter, der er tilladt efter forsøgsbestemmelsen.

Forsøgsordningens muligheder for, hvad kommunerne kan planlægge for, har ingen økonomiske konsekvenser for kommunerne, da det er op til kommunerne, om de vil gøre brug af de ændrede muligheder. Kommunerne vil få en administrativ lettelse i forhold til behandling af planlægning inden for kystnærhedszonen. Lettelsen består i, at kommuner, der får en forsøgstilladelse, ikke længere skal give en særlig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse for at placere anlæg i kystnærhedszonen, ligesom forsøgsgodkendelsen, som miljøministeren kan give, må forventes at lette en del af arbejdet for kommunernes planlægning. Det forhold, at kommunerne skal vurdere og om fornødent behandle forsøgene og den heraf følgende planlægning efter VVM- og SMV-reglerne, belaster ikke kommunerne administrativt, da kommunerne i forvejen ville skulle behandle (tilpassede) ansøgninger efter disse regler.

Forslaget om helårsbeboelse i sommerhuse på de små øer, som betyder en lempelse af dispensationsmulighederne i lovens § 40 med en ny bestemmelse forventes at medføre en meget begrænset forøgelse af ansøgninger om dispensation. Samlet vurderes de administrative konsekvenser for kommunerne at udgøre under 0,1 mio. kr. pr. år.

Forslaget om de tekniske ændringer af VVM-reglerne vil betyde en mindre administrativ lettelse for kommunerne og regionerne, når anmeldeskemaet skal indsendes digitalt.

Forslaget har i øvrigt ingen økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget om forsøgsordning for kyst- og naturturisme har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da deltagelse i forsøgsordningen er frivillig. Forsøgsordningen kan bidrage positivt til udviklingen af dansk kyst- og naturturisme og skønnes på sigt at medføre positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget om ophævelse af muligheden for at planlægge for lavenergibebyggelse i lokalplaner vurderes at reducere erhvervets omkostninger til nyt byggeri.

Lovforslaget om helårsbeboelse i sommerhuse på de små øer kan påføre turistbranchen meget begrænsede økonomiske konsekvenser ved nedgang i turismeindtægterne på de små øer. Omvendt vil det i begrænset omfang styrke andre dele af erhvervslivet på og nær ved de små øer grundet øget behov for tjenesteydelser. Samlet vurderes det at have positive økonomiske konsekvenser og ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget forventes i øvrigt ikke at medføre økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget om forsøgsordning for kyst- og naturturisme kan have landskabelige konsekvenser og medføre øget belastning af sårbare og værdifulde landskaber i form af øget byggeri og slid fra turistaktiviteter på kystnære arealer, herunder på klitfredede klitter, hvis der godkendes projekter i Vestjylland, også på arealer, der er omfattet af §§ 8 og 15 om klitfrednings- og strandbeskyttelseslinjen.

Forslaget om at ophæve muligheden for at kunne stille krav til lavenergibebyggelse i lokalplaner vurderes ikke at medføre en væsentlig miljømæssig belastning, da en regulering af kravene til energirammer som hidtil sker i bygningsreglementet.

Forslaget om helårsbeboelse i sommerhuse på de små øer vil medføre et højere energiforbrug i de sommerhuse, der udlejes hele året. Det vurderes dog ikke at påvirke miljøet væsentligt, da det skønnes, der vil være tale om ganske få sommerhuse, der overgår til udlejning til helårsbeboelse.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 5. september 2014 til den 3. oktober 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F – Fagligt Fælles Forbund, 92-gruppen, Advokatfirmaet Henning Moritzen, Advokatrådet/Advokatsamfundet, Affald Danmark, Akademikernes Centralorganisation, Akademirå-

det, Akademisk Arkitektforening, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arkitektforbundet, Arkitektforeningen, Arkitekt-skolen i Århus, ATV – Akademiet for de tekniske videnskaber, Branchearbejdsmiljørådet Jord til Bord, Branche-foreningen SPT, By & Havn, BYFO – Foreningen for ejere af private fredede ejendomme i Danmark, Bygherreforeningen, Byggeskadefonden, Byggesocietet, Bygningskultur Danmark, Bæredygtigt Landbrug, Campingrådet, Center for Kultur og Oplevelsesøkonomi, Center for Regional Turis-meforskning, Centralorganisationen af industriansatte i Danmark (CO-industri), Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), Coop Danmark, DAKOFA (Dansk Kompetencecenter for Affald), Danmarks Cykel Union, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Restauranter og Cafeer, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Statistik, Danmarks Tekniske Universitet, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Automobil Sports Union (DASU), Dansk Blindesamfund, Dansk Botanisk forening, Dansk Byggeri, Dansk Bygningsinspektørforening, Dansk Byplanlaboratorium, Dansk Camping Union, Dansk Cyklistforbund, Dansk Detail, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Energi Branche-forening, Dansk Entomologisk Forening, Dansk Erhverv, Dansk ErhvervsFremme, Dansk Fjernvarme, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Industri, Dansk Journalistforbund, Dansk Kano- og Kajak Forbund, Dansk Jægerforbund, Dansk Landboudom, Dansk Landbrugsrådgivning (DLBR), Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Landskabsarkitektforening, Dansk Magisterforening, Dansk Metal, Dansk Navigatørforening, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Pelsdyravlerforening, Dansk producentansvarssystem (DPA-System), Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Sejlunion, Dansk Skovforening, Dansk Solvarme Forening, Dansk Sportsdykker Forbund, Dansk Supermarked I/S, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik, Dansk Turistfremme, Dansk Vand- og Spildevandsforening, Dansk Vandrelaug, Danske Advokater, Danske Anlægsgartnere, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Destinationer, Danske Døves Landsforbund, Danske Handicaporganisationer, Danske Havne, Danske Maritime, Danske Maskinstationer og Entreprenører, Danske Regioner, Danske Revisorer, Danske Råstoffer, Danske Speditører, Danske Svineproducenter, Danske Udlejere, DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi, De Danske Skytteforeninger, De Samvirkende Købmænd, DELTA, Den Danske Dyrlægeforening, Den Danske Landinspektørforening, Den Danske Nationalkomité for Geologi, Det Centrale Handicapråd, Det Nationale Institut for Kommuners og Regioners Analyse og Forskning – KOORA, Det Økologiske Råd, Det Økonomiske Råd, DHI, Dialogforum for turisme (Campingrådet, Mogens Lund, Danmarks Naturfredningsforening, Nina Larsen Sarnak, Dansk Erhverv, Susanne Nordenbæk, Dansk Industri, Sune Jensen, Danske Regioner, Anette Prilow, Feriehussejernes Branche-forening, Carlos Villaro Lassen, Friluftsrådet, Anker Madsen, HORESTA, Anne Gram, KL, Berit Mathiesen, Vækst- og Erhvervsministeriet, Niels Henrik Lar-

sen), Dk4, DONG Energy, DR, att. : DR Jura, Politik og Strategi, EHS Foreningen af el-overfølsomme, Ejendomsforeningen Danmark, Ellen Margrethe Basse, Aarhus Universitet, Elretur, Energinet.dk, Energi- og Olieforum.dk, EnviNa, Erhvervslejernes Landsorganisation og Storkøbenhavns Erhvervslejer Forening, FAB – Foreningen af byplanlæggere, Femern Belt Development, Feriehusudlejernes Branche-forening, Ferskvandsfiskeriforeningen, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerrådet, FORCE Technology, Foreningen Bevaringsværdige Bygninger, Foreningen af Bæredygtige Byer og Bygninger, Foreningen af Danske Biologer, Foreningen af Danske Kraftvarmeværker, Foreningen af Danske Privathavne, Foreningen af Forlystelsesparker i Danmark, Foreningen af Fredningsnævnsformænd i Danmark og disses suppleanter, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af Miljø-, plan- og naturmedarbejdere i det offentlige (EnviNa), Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen for Dansk Internet Handel, Foreningen Vandværker i Danmark, Foreningen for tilgængelighed for alle, Foreningen Digitale Publicister, Friluftsrådet, Fritidshusejernes Landsforening, Godkendt Teknologisk Service – GTS, Green Network, Greenpeace Danmark, Grønne Familier, Grøn Nøgle, Hedeselskabet, Helle Tegner Anker, Københavns Universitet, HK Handel, HK Danmark, HK-Kommunal, HORESTA, Høreforeningen, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen IDA, Institut for Center Planlægning, ICP A/S, International Transport Danmark (ITD), ITEK, Kalk- og Teglværksforeningen, Kolonihaveforbundet, Kommunernes Landsforening, Kommunalteknisk Chefforening, Kommunekemi A/S, Kunstakademiets Arkitektskole, Kyst, Land & Fjord, Københavns Kommune – Center for byudvikling, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, LandBoUngdom, Landdistrikternes Fællesråd, Landsbyrådet, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur, Landsforeningen for Gylleramte, Landsforeningen Levende Hav, Landsforeningen Praktisk Økologi, Landsforeningen Ældre Sagen, LO, Lejernes Landsorganisation i Danmark, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Nordicom, Miljøbevægelsen NOAH, Miljøpartiet de Grønne, MTG A/S, Mærsk olie & Gas A/S, Nationalpark Thy Nationalpark Mols Bjerge, Nationalpark Vadehavet, Natur og Ungdom, Natur- og Miljøklagenævnet, Novo Nordisk A/S, Organisationen Danske Museer, Parcelhusejernes Landsforening, Peter Pagh, Københavns Universitet, Plastindustrien, Praktiserende Landinspektørers Forening, RealDania, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Reno-Sam, RUC – Roskilde Universitetcenter, Rådet for Danske Campister, Rådet for Større Badesikkerhed, Sammenslutningen af Danske Småøer, Skovdyrkerforeningerne, Skov & Landskab (Københavns Universitet), Småskovforeningen Danmark, Spildevandsteknisk Forening, Statens Byggeforskningsinstitut (Aalborg Universitet), Syddansk Universitet, Trolle Advokatfirma, Turisterhvervets Samarbejdsforum, Turistførerforeningen, Turismeforskerne i Danmark (TiD), Verdensnaturfonden (WWF), Verdens Skove, Videnscenter for Landbrug, Visit Denmark, WAOO, Wonderful Copenhagen, Uniscrap, YOUSEE, Ældresagen, Økologisk Landsforening, Ålborg

Portland, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet, samt alle kommuner og alle regioner.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget om forsøgsordning vurderes at medføre en administrativ lettelse i forhold til behandling af plansager inden for kystnærhedszonen for kommunerne. Forslaget om digital indsendelse af anmeldeskemaet efter VVM-reglerne vil medføre en mindre administrativ lettelse for kommunerne og regionerne.	Forslaget om forsøgsordningen vurderes at medføre øgede administrative omkostninger på ca. 3,5 årsværk for staten. Forslaget om helårsbeboelse i sommerhuse på de små øer vil medføre øgede administrative omkostninger på ca. 0,1 mio. kr. pr. år for kommunerne.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om forsøgsordningen kan bidrage positivt til udviklingen af dansk kyst- og naturturisme og skønnes på sigt at medføre positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Forslaget om ophævelse af muligheden for at planlægge for lavenergibebyggelse i lokalplaner vurderes at reducere erhvervets omkostninger til nyt byggeri. Forslaget om helårsbeboelse på de 27 små øer vurderes i begrænset omfang at styrke andre dele af erhvervslivet end turismeerhvervet økonomisk på og nær ved de små øer.	Forslaget om ophævelse af muligheden for at planlægge for lavenergibebyggelse i lokalplaner har ingen negative økonomiske konsekvenser for de dele af erhvervslivet, der står for nyt byggeri. Forslaget om helårsbeboelse på de 27 små øer vurderes at have meget begrænsede økonomiske konsekvenser ved nedgang i turismeindtægterne på de små øer.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Forslaget om forsøgsordning vil kunne medføre øget belastning af landskaber og sårbare og værdifulde landskaber i form af byggeri og slid fra turistaktiviteter på kystnære arealer.
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den foreslåede forsøgsordning i planlovens § 5, stk. 1, indebærer, at miljøministeren efter ansøgning fra kommunalbestyrelser kan meddele op til 10 tilladelser til planlægning og til meddelelse af landzonetilladelse til konkrete fysiske projekter.

Der er nedsat en arbejdsgruppe, som består af repræsentanter fra Erhvervs- og Vækstministeriet (formand), Miljøministeriet, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter og Økonomi- og Indenrigsministeriet. Ansøgninger om forsøg vil blive behandlet i arbejdsgruppen og forelagt regeringen til udvælgelse, inden miljøministeren meddeler tilladelse efter den nye forsøgshjemmel til de valgte projekter.

Den foreslåede ordning giver både mulighed for at tillade lokalplanpligtige projekter og mindre projekter, der ikke kræver planlægning men muligvis landzonetilladelse. Min-

dre projekter kan have stor betydning i lokalområder, f.eks. på de små øer.

En eventuel efterfølgende kommunal planlægning eller sagsbehandling efter planlovens landzonebestemmelser skal ske efter de almindelige procedurekrav. Hvis elementer i et projekt på grund af dets begrænsede karakter ikke kræver hverken planlægning eller landzonetilladelse, vil vilkår stillet i forsøgstilladelsen fra miljøministeren være gældende for realisering af denne del af projektet. Det kan f.eks. være en facilitet af begrænset omfang i byzone som nogle bænke eller en facilitet placeret udenfor strandbeskyttelseslinjen og af et så begrænset omfang, at der ikke kræves landzonetilladelse, såsom en udsigtskikkert eller en informationstavle. En forsøgstilladelse, som den foreslåede, skal ikke miljøvurderes efter lov om miljøvurdering af planer og programmer, da der ikke er tale om en plan eller et program.

Det er kommunerne, der udarbejder og prioriterer indholdet og karakteren af projektet, herunder ønsket byggeri og eventuelle muligheder for natur-, friluft- og rekreative oplevelser, tilgængelighed for handicappede turister m.v.

Det er en forudsætning for at komme i betragtning, at kommunerne alene søger om tilladelse til projekter på arealer, som kommunerne selv ejer og på private arealer, f.eks. privatejede strande, hvor kommunen har indgået aftale med ejeren herom. Det er op til kommunerne at sikre dette.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, jf. afsnit 3.1.2.

Et projekt kan have større eller mindre udstrækning, men afgørende for, om et forsøg vil blive anset som ét projekt er, at der er tale om et fysisk eller funktionelt/tematisk sammenhængende projekt eller et projekt, hvor der er en klar turistmæssig sammenhæng mellem anlæg på flere adskilte lokaliteter.

I stk. 1 fremgår hvilke forhold, der skal tages i betragtning ved vurderingen af, om der skal meddeles tilladelse til et forsøg.

For det første skal forsøget have potentiale for udvikling af kyst- og naturturismen og for øget tiltrækning af udenlandske turister. Der vil således fortrinsvis være fokus på projekter, der er beliggende kystnært.

De ansøgte projekter kan f.eks. omfatte nye anlæg og faciliteter i form af overnatnings-, spise-, oplevelses-, aktivitets- og servicefaciliteter m.v., der kan skabe grundlag for udvikling og vækst i kyst- og naturturismen i det pågældende område.

Forsøgene skal også kunne øge tiltrækningen af udenlandske turister. Kommunerne skal redegøre herfor i ansøgningen, f.eks. ved at redegøre for de anlæg og faciliteter m.v., der indgår i de ansøgte projekter.

For det andet skal etableringen af konkrete fysiske projekter ske i tilknytning til øvrige turismemæssige aktiviteter for at sikre overensstemmelse med de sammenhængende turistpolitiske overvejelser, som typisk fremgår af kommunens planlægning for turisme og turismestrategier, og for at understøtte en samlet udvikling i området. Der kan således ik-

ke gives tilladelse til større projekter i ubebyggede, åbne kyststrækninger, men kun i tilknytning til eksisterende eller planlagte turismemæssige aktiviteter i overensstemmelse med kommunalbestyrelsens sammenhængende turistpolitiske overvejelser, så der opstår synergieffekter mellem de forskellige turismemæssige aktiviteter.

Ved »øvrige turismemæssige aktiviteter« forstås aktiviteter målrettet turister, der kan indgå i større sammenhængende turistpolitiske overvejelser i kommunernes planlægning.

For det tredje skal de fysiske projekter være arkitektonisk indpasset og opføres under særlig hensyntagen til den omkringliggende natur og landskabet. Heri ligger, at det skal sikres, at forsøgene om kyst- og naturturisme er bæredygtige og etableres under hensyntagen til ressourceanvendelsen, og at projekterne kan etableres uden at medføre en negativ påvirkning af naturen og landskabet. Højde, arkitektur m.v. og indpassning i det omkringliggende landskab og natur vil indgå som et væsentligt hensyn.

Ansøgningerne om forsøg vil blive vurderet ud fra, i hvilket omfang projektet opfylder lovforslagets tre kriterier, der medvirker til at sikre, at projekterne gennemføres ud fra en afvejning af interesser i arealanvendelsen. Opfyldelsen af alle tre kriterier er således en forudsætning for, at projektet kan komme i betragtning til en tilladelse efter § 5, stk. 1.

Kommunerne bør i deres ansøgninger redegøre for, hvordan forsøget lever op til ovennævnte krav, herunder hvordan eventuelle bygninger og anlæg indpasses arkitektonisk i det omgivende landskab eller turismeområde, og på hvilken måde der i forsøget arbejdes med hensyntagen til den omkringliggende natur og landskabet.

Der kan med tilladelser meddelt efter forsøgsbestemmelsen alene ske fravigelse af de bestemmelser i planloven, som udtrykkeligt fremgår af forsøgsbestemmelsen samt af de bestemmelser, som fremgår af den foreslåede bestemmelse i naturbeskyttelseslovens § 65 a, jf. lovforslagets § 2.

Den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 1, skal sikre, at der kan godkendes forsøg, uanset kravene i planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1 og 4, og § 35, stk. 3. Planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1, kræver en særlig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse for kystnær lokalisering i kystnærhedszonen, og planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 4, kræver, at ferie- og fritidsanlæg i kystnærhedszonen skal lokaliseres efter sammenhængende turistpolitiske overvejelser og kun i forbindelse med eksisterende bysamfund eller større ferie- og fritidsbebyggelser. Efter planlovens § 35, stk. 3, må der kun meddeles landzonetilladelse til byggeri eller ændret anvendelse af arealer og bygninger i kystnærhedszonen, hvis det ansøgte har helt underordnet betydning i forhold til de nationale planlægningsinteresser i kystområderne.

Samtidig skal de udvælgelseskriterier, som fremgår af den foreslåede forsøgsbestemmelse sikre, at projekterne indpasses i naturen, landskabet m.v.

Ved meddelelse af forsøgstilladelse efter den foreslåede stk. 1 fraviges anden lovgivning ikke, herunder krav om byggesagsbehandling.

Der henvises dog til bemærkningerne til lovforslagets § 2 nedenfor om mulighederne for fravigelse af regler i naturbeskyttelsesloven og ovenfor under lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.1.2.

Det foreslås i § 5, *stk. 2*, at miljøministeren ved meddelelse af forsøgstilladelse efter *stk. 1* til projekter beliggende i landzone kan lægge særlig vægt på hensynet til udvikling af kyst- og naturturismen. Den foreslåede bestemmelse har til formål at gøre det muligt for miljøministeren at tillade, at kommunalbestyrelsen ved sin efterfølgende afgørelse kan fravige praksis i landzoneafgørelser for at muliggøre et ansøgt forsøg, der kan fremme kyst- og naturturismen.

Ansøgninger om forsøg vil blive behandlet i den nedsatte arbejdsgruppe mellem Erhvervs- og Vækstministeriet (formand), Miljøministeriet, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter og Økonomi- og Indenrigsministeriet og forelagt regeringen til udvælgelse, inden miljøministeren meddeler tilladelse efter den nye forsøgshjemmel til de valgte projekter.

Tilsvarende foreslås det i § 5, *stk. 2*, 2. pkt., at kommunalbestyrelsen ved eventuel efterfølgende meddelelse af landzonetilladelse efter planlovens § 35, *stk. 1*, kan lægge særlig vægt på hensynet til udvikling af kyst- og naturturismen inden for rammerne af forsøgstilladelsen. Herved sikres, at kommunalbestyrelsen også kan fravige den almindeligt gældende restriktive praksis på landzoneområdet i overensstemmelse med forsøgstilladelsen.

Da der er tale om en forsøgsordning, fastsætter den foreslåede bestemmelse i § 5, *stk. 3*, hvornår en forsøgstilladelse bortfalder, hvis den efter en årrække ikke er udnyttet. En tilladelse til forsøg vil således bortfalde, hvis projektet ikke er påbegyndt inden 5 år efter, at forsøgstilladelse efter bestemmelsens *stk. 1* er meddelt. Baggrunden for den forlængede forældelsesfrist er, at det kan tage tid at tilvejebringe en ønsket planlægning og andre nødvendige tilladelser, og fordi bygherrer ofte ønsker at justere projekterne, hvilket er muligt, så længe justeringerne holder sig inden for rammerne af miljøministerens tilladelse. Det kan imidlertid nødvendiggøre fornyet planlægning, hvilket nødvendiggør en længere tidsfrist for bortfald af en tilladelse end sædvanligt, jf. planlovens § 56, *stk. 1*, hvorefter en uudnyttet tilladelse bortfalder efter 3 år.

Ved påbegyndt forstås, at projektet er fysisk påbegyndt.

Efter forsøgstilladelsens bortfald, kan der ikke vedtages ny planlægning eller meddeles nye tilladelser, som er nødvendige for udmøntning af projektet.

Forsøgstilladelse til projekter kan ikke påklages til anden administrativ myndighed, da der er tale om en politisk beslutning om, hvad der skal kunne tillades, jf. § 5, *stk. 4*.

Eventuel efterfølgende planlægning og/eller meddelelse af landzonetilladelse vil kunne påklages efter de almindelige regler. Dog foreslås det at begrænse klageadgangen over landzonetilladelse til retlige spørgsmål, da rammerne for projekternes indhold er godkendt allerede ved ministerens forsøgstilladelse og ikke bør kunne prøves yderligere i en klagesag.

Den foreslåede bestemmelse i § 5, *stk. 5*, giver miljøministeren mulighed for at udstede en bekendtgørelse, der indeholder nærmere krav til ansøgningsproceduren, herunder bl.a. krav til indholdet af ansøgningerne, behandlingen og meddelelse af tilladelse eller afslag på en tilladelse, samt regler om offentliggørelse, evaluering og indberetning af forsøg, der gennemføres efter bestemmelsens *stk. 1*. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger under afsnit 3.1.2.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at udover en kort beskrivelse af det påtænkte anlæg, skal den kompetente myndighed som fastsat efter lovens § 11 i, også offentliggøre andre oplysninger, som er relevante for offentlighedens deltagelse i VVM-processen. Den kompetente myndighed er ansvarlig for, at VVM-processen gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i planloven og regler fastsat i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 3.

Til nr. 3

Det foreslås, at miljøministeren får hjemmel til at fastsætte regler, der præciserer hvilke mindsteoplysninger, der er relevante for offentlighedens deltagelse i VVM-processen i forbindelse med den kompetente myndigheds indkaldelse af ideer og forslag fra offentligheden og berørte myndigheder til brug for fastlæggelsen af VVM-redegørelsens indhold (scoping).

Disse mindsteoplysninger vil være:

- 1) Angivelse af, hvortil kommentarer eller spørgsmål kan rettes samt nærmere oplysninger om fristerne for fremsendelse af bemærkninger eller spørgsmål.
- 2) Karakteren af eventuelle afgørelser eller udkast til afgørelse, hvis et sådant foreligger, samt efter hvilken lov afgørelsen skal træffes.
- 3) Hvorvidt de miljøoplysninger, der er indhentet af bygherren eller den kompetente myndighed til brug for sagens behandling, er til rådighed for offentligheden.
- 4) Hvor og hvordan de relevante oplysninger stilles til rådighed.
- 5) Hvilke foranstaltninger der er truffet med henblik på offentlighedens deltagelse i VVM-proceduren.

Disse krav følger i øvrigt af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet).

Til nr. 4

Med bestemmelsen foreslås det, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at det obligatoriske anmeldeskema skal indberettes digitalt, herunder om anvendelse af særlige digitale formater og digital signatur el. lign.

Det forventes, at den foreslåede bestemmelse vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at bygherre eller dennes råd-

giver skal fremsende anmeldeskemaet digitalt ved en e-mail til kommunalbestyrelsen eller regionsrådet.

Anmeldeskemaet betragtes som modtaget, når det er tilgængeligt for henholdsvis kommunen eller regionen.

Såfremt en kommune eller en region modtager et anmeldeskema, der ikke er fremsendt digitalt, vil myndigheden skulle vejlede byherre eller dennes rådgiver om at fremsende anmeldeskemaet digitalt. Myndigheden vil alene kunne behandle et anmeldeskema, der er fremsendt digitalt.

Videre foreslås det, at ministeren kan fastsætte regler om, at anmeldeskemaets forudsatte underskrifts krav kan opfyldes på anden måde end ved personlig underskrift. Der kan således fastsættes regler om, at underskriveren skal anvende en teknik, der sikrer entydig identifikation af den pågældende, f.eks. digital signatur eller ved, at anmeldeskemaet underskrives som et fysisk dokument, som derefter indscannes som en pdf-fil, der kan fremsendes ved en e-mail.

Til nr. 5

Som opfølgning på politisk aftale af juni 2014 om en vækstpakke, initiativ 48 foreslås det, at kommunalbestyrelsens mulighed for efter planlovens § 15, stk. 2, nr. 22, at stille krav om, at ny bebyggelse skal opføres som lavenergi-bebyggelse, ophæves.

Forslaget indebærer, at kommunerne fremover i nye lokalplaner ikke vil kunne stille krav om energistandarder og dermed heller ikke kan stille krav om energistandarder, der ligger ud over bygningsreglementets almindelige krav.

Vedtagne lokalplaner, der allerede indeholder bestemmelser med hjemmel i lovens § 15, stk. 2, nr. 22, vil fortsat være gældende, uanset om planlægningen for ny lavenergi-bebyggelse endnu ikke er realiseret ved en byggetilladelse.

Til nr. 6

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 2.

§ 35, stk. 2, udbygges derfor med en henvisning til forsøgsbestemmelsen, der giver mulighed for at fravige de almindelige regler. Der henvises til lovbemærkningerne til nr. 1 og til lovforslagets almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.2.

Til nr. 7

Formålet med den foreslåede bestemmelse til § 40 a, stk. 1, er at forbedre mulighederne for lejerens helårsbeboelse af sommerhuse i sommerhusområder på de 27 små øer, da disse øer har helt særlige vanskeligheder ved at fastholde helårsbeboelse. Som øernes situation er i dag, vil selv tilflytning af en enkelt familie kunne bidrage positivt til udviklingen på en ø.

Bestemmelsen retter sig mod de samme øer, som modtager ø-tilskud i henhold til § 20 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og støtte efter lovbeholdning nr. 787 af 21. juni 2007 om støtte til de små øsamfund og omfatter følgende 27 små øer: Aarø, Agersø,

Anholt, Askø inkl. Lilleø, Avernakø, Baagø, Barsø, Birkholm, Bjørnø, Drejø, Egholm, Endelave, Fejø, Femø, Fur, Hjarnø, Hjortø, Lyø, Mandø, Nekselø, Omø, Orø, Sejerø, Skarø, Strynø, Tunø og Venø.

Den foreslåede bestemmelse angår sommerhuse i sommerhusområder udlagt efter bestemmelserne i planlovens § 34, stk. 3 og 5.

For at kommunalbestyrelsen kan give dispensation til helårsudlejning af et sommerhus, er det en forudsætning, at dispensationen efter kommunalbestyrelsens skøn kan anses at medvirke til en gunstig udvikling på øen. Kommunalbestyrelsen har således mulighed for at vurdere, om helårsbeboelse i det pågældende sommerhus er ønskelig ud fra kommunale forudsætninger, såsom kommunens ønsker til planlægningen for udviklingen i området og situationen i området. Således vil f.eks. sammenhængende turistpolitiske overvejelser eller væsentlige hensyn til planlægning, natur og miljø, kunne begrunde afslag på dispensation til helårsudlejning af et sommerhus i det pågældende område. Omvendt vil kommunalbestyrelsen kunne vægte hensynet til helårsbeboelse større end hensynet til modstående hensyn. Kommunalbestyrelserne har inden for rammerne heraf bred mulighed for selv at skønne, om dispensationen vil medvirke til en gunstig udvikling. Kommunernes praksis kan herved blive forskellig fra ø til ø. Kommunalbestyrelsen skal som led i behandlingen af ansøgningen om dispensation vurdere, om sommerhuset er egnet til helårsbeboelse, dvs. sommerhuset skal være egnet til helårsbeboelse i relation til størrelse, faciliteter, isoleringsgrad og tilstanden. Meget små sommerhuse, herunder sommerhuse med lav indre højde, vil således ikke være omfattet af bestemmelsen. Sommerhuse uden tilfredsstillende faciliteter til køkken, bad og toilet er heller ikke omfattet af bestemmelserne. Huset skal være egnet til helårsbeboelse i vinterhalvåret. Ud over førnævnte faciliteter betyder det, at det i relation til andre forhold, som f.eks. isolering, el- og vandinstallationer og opvarmningsfaciliteter og husets tilstand, skal være egnet til helårsbeboelse også i vinterhalvåret. Et misligholdt eller skadet sommerhus med svamp, vand- og stormskader o.lign. er ikke egnet til helårsbeboelse. Det er dog ikke et krav, at huset lever op til bygningsreglementets til enhver tid gældende isoleringskrav for helårshuse. Om huset er helårseget efter forslaget § 40 a, er et retligt spørgsmål, der kan prøves ved Natur- og Miljøklagenævnet, jf. planlovens § 58, stk. 1, nr. 4.

Anvendelseskiftet af sommerhuset til helårsbeboelse er undtaget fra bygningsreglementets krav om byggesagsbehandling (krav til isolering m.v.). Det svarer til bestemmelsen i planlovens § 41, stk. 1, 2. pkt., og er begrundet i, at økonomiske omkostninger til yderligere isolering m.v. ikke skal kunne hindre, at sommerhuset kan udlejes til helårsbeboelse.

Bestemmelserne i kap. VII i lov om midlertidig regulering af boligforholdene finder ikke anvendelse på sommerhuse, der benyttes til helårsbeboelse efter denne bestemmelse, da det er op til ejeren at beslutte, om sommerhuset skal udlejes til helårsbeboelse eller om ejer genoptager anvendelsen som sommerhus eller selv ønsker at bo i sommerhuset hele året. I

sidstnævnte situation er det dog en forudsætning for ejers helårsbeboelse, at ejer kan få dispensation efter planlovens § 40, stk. 2 til helårsbeboelse i sommerhuset eller opfylder kravene i planlovens § 41 (pensionistreglen).

Bestemmelsen ændrer ikke i øvrigt på anden lovgivning.

Dispensationen følger huset, så den til enhver tid værende ejer efter opnået dispensation har mulighed for at annoncere udlejning af sommerhuset til helårsbeboelse. Ejerskifte er derfor uden betydning.

Dispensationen bortfalder ved anvendelseskifte og ved ejers lovlige ibrugtagning af sommerhuset til egen helårsbeboelse. Dispensationen følger således huset og gælder for den til enhver tid værende ejer af sommerhuset indtil anvendelseskift eller ejers lovlige ibrugtagning af sommerhuset til egen helårsbeboelse. Lejerskifte er uden betydning.

Der skal således ikke søges om fornyet dispensation ved ejers salg eller anden overdragelse af sommerhuset til en ny ejer, f.eks. i forbindelse med skilsmisse eller arv, ligesom dispensationen heller ikke bortfalder ved ejers dødsfald.

Ved anvendelseskift forstås eksempelvis ejers – eller en senere ejers – ibrugtagning af sommerhuset til ferieboligformål efter en lejers fraflytning.

Hvis dispensationen ikke er udnyttet inden 3 år efter, at den er meddelt, eller ikke har været udnyttet i 3 på hinanden følgende år, bortfalder dispensationen efter de almindelige regler i planlovens § 56, stk. 1.

Kommunalbestyrelsens afgørelse af en dispensationsansøgning efter forslaget § 40 a, kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet, for så vidt angår retlige spørgsmål, jf. planlovens § 58, stk. 1, nr. 4.

Til nr. 8

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede bestemmelse i § 5.

Til nr. 9

I § 58, stk. 1, nr. 1, indsættes »jf. dog § 5, stk. 4«, da de almindelige regler for klageadgang fraviges i forhold til klage over tilladelser til forsøg.

Til § 2

Til nr. 1

Lovforslaget skal muliggøre, at de udvalgte og tilladte projekter kan udføres og etableres på arealer, der er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 8 om klitfredning og § 15 om strandbeskyttelseslinjen.

Med lovforslaget vil det være muligt som et forsøg at gennemføre projekter med miljøministerens dispensation fra klitfredning og strandbeskyttelseslinjen inden for rammerne af forsøgstilladelsen, selvom der ikke foreligger et særligt tilfælde, som det kræves i naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 1, for at meddele dispensation, og forudsat at projektet er i overensstemmelse med EU-forpligtelser i forhold til internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttede arter. Der

henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.2. og til lovforslagets specielle bemærkninger til § 5.

Den foreslåede bestemmelse henviser til den foreslåede § 5 i planloven, der indeholder en hjemmel for miljøministeren til at meddele tilladelser til op til 10 forsøg efter en række nærmere angivne kriterier.

Den foreslåede bestemmelse i § 65 a, stk. 2, svarer til den foreslåede bestemmelse i § 65 a, stk. 1, og giver kommunalbestyrelsen hjemmel til at meddele dispensation fra lovens øvrige bygge- og beskyttelseslinjer efter naturbeskyttelseslovens §§ 16-19 inden for rammerne af miljøministerens forsøgstilladelse efter planlovens § 5, stk. 1. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.2 og til lovforslagets specielle bemærkninger til § 5.

Ligesom for tilladelser efter den foreslåede bestemmelse i planlovens § 5 foreslås det i § 65 a, stk. 3, at meddelte tilladelser efter § 65 a, stk. 1 og 2, udløber efter 5 år, hvis de ikke er fysisk påbegyndt på dette tidspunkt.

Baggrunden for den forlængede frist er, at det kan tage tid at tilvejebringe en ønsket planlægning og andre nødvendige tilladelser, og fordi bygherrer ofte ønsker at justere projekterne, hvilket er muligt, så længe justeringerne holder sig inden for rammerne af miljøministerens tilladelse. Det kan imidlertid nødvendiggøre fornyet planlægning, hvilket nødvendiggør en længere tidsfrist end sædvanligt.

Til nr. 2 og 3

Forsøgstilladelsen til projekter efter planlovens § 5 kan ikke påklages til anden myndighed, da der som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.2.1 er tale om en politisk beslutning om, hvad der skal kunne tillades.

Ligesom for afgørelser efter planlovens landzonebestemmelser til projekter i forbindelse med forsøgsordningen foreslås det, at klageadgangen over miljøministerens henholdsvis kommunalbestyrelsens afgørelser om dispensation efter § 65 a, stk. 1 og 2, begrænses til retlige spørgsmål, da rammerne for projekternes indhold er godkendt allerede ved ministerens forsøgstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i planlovens § 5 og ikke bør kunne prøves yderligere i en klagesag.

Til § 3

Til nr. 1

Byggeloven finder anvendelse på opførelse af ny bebyggelse, ved ombygninger og andre forandringer i bebyggelse, der er væsentlige i forhold til bestemmelser i loven eller de i medfør af loven udfærdigede bestemmelser, og ved ændringer i benyttelse af bebyggelse, som ligeledes er væsentlige i forhold til bestemmelser i loven eller de i medfør af loven udfærdigede bestemmelser.

En ændring i benyttelsen af en bebyggelse vil være væsentlig, såfremt anvendelsesændringen medfører, at der udløses skærpede krav til bebyggelsens udformning, indretning eller lignende.

Bygningsreglementet, der er udstedt med hjemmel i bygge-loven, indeholder lempeligere krav til sommerhuse beliggende i sommerhusområder.

En anvendelsesændring fra sommerhus til helårsbebyggelse er dermed væsentlig, idet byggelovgivningen indeholder skærpede krav til udformningen af helårsbebyggelse, da blandt andet energikravene til helårsbebyggelse er væsentligt strengere til helårsbebyggelse end til sommerhusbebyggelse.

Væsentlige anvendelsesændringer er således omfattet af bygge-lovens anvendelsesområde. Dette medfører, at væsentlige anvendelsesændringer ikke må påbegyndes uden tilladelse fra kommunalbestyrelsen i dens egenskab som bygningsmyndighed. Dette gælder uanset, om anvendelsesændringen kan foretages uden, at der udføres byggearbejder på bebyggelsen. En ændring i anvendelsen fra sommerhus til helårsbebyggelse kan dermed efter de gældende regler alene ske, såfremt der meddeles byggetilladelse hertil.

En ændring fra sommerhus til helårshus vil efter de gældende regler desuden udløse krav om, at der udføres fysiske arbejder på huset, således at huset kommer til at leve op til kravene til helårsbebyggelse.

Den foreslåede ændring af bygge-lovens § 16, stk. 9 og 10, medfører, at sommerhuse beliggende i sommerhusområder med hjemmel i planlovens § 40 a, stk. 1, kan udlejes til helårsbeboelse, uden at det kræver byggetilladelse, og uden at det enkelte sommerhus skal leve op til reglerne for helårsbebyggelse.

Den foreslåede ændring medfører således, at sommerhuse, der i henhold til planlovens § 40 a, stk. 1, udlejes til helårs-

beboelse, ikke skal leve op til kravene til helårsbeboelse. Sommerhusene skal således alene leve op til de byggetekniske krav til sommerhuse i sommerhusområder, der fremgår af bygningsreglementet.

Den foreslåede ændring finder alene anvendelse på sommerhuse i sommerhusområder beliggende på Aarø, Agersø, Anholt, Askø inkl. Lilleø, Avernakø, Baagø, Barsø, Birkholm, Bjørnø, Drejø, Egholm, Endelave, Fejø, Femø, Fur, Hjarnø, Hjortø, Lyø, Mandø, Nekselø, Omø, Orø, Sejerø, Skarø, Strynø, Tunø og Venø.

Til § 4

Bestemmelsen i *stk. 1*, fastsætter en ikrafttrædelsesdato for lovændringerne.

Af *stk. 2* følger, at loven ikke finder anvendelse på lokalplanforslag, der indeholder krav om lavenergibebyggelse, som er eller har været i offentlig høring på tidspunktet for lovens ikrafttræden. For sådanne lokalplanforslag finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Dette skal give kommunerne mulighed for endelig vedtagelse af de lokalplaner, som indeholder krav til lavenergibebyggelse, hvis de har været i høring, men endnu ikke er endeligt vedtaget, når lovændringen træder i kraft.

Vedtagne lokalplaner, der allerede indeholder bestemmelser med hjemmel i lovens § 15, stk. 2, nr. 22, vil fortsat være gældende, uanset om planlægningen for ny lavenergibebyggelse endnu ikke er realiseret ved en byggetilladelse.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 587 af 27. maj 2013, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1630 af 26. december 2013, § 5 i lov nr. 86 af 28. januar 2014 og senest ved § 2 i lov nr. 742 af 25. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 4 indsættes:

»§ 5. Miljøministeren kan efter ansøgning fra kommunalbestyrelser meddele op til 10 tilladelser til planlægning og til meddelelse af landzonetilladelser til konkrete fysiske projekter, uanset § 5 b, stk. 1, nr. 1 og 4, og § 35, stk. 3, hvis

1) projekterne har et potentiale for udvikling af kyst- og naturturismen og for øget tiltrækning af udenlandske turister,

2) etableringen af de konkrete projekter sker i tilknytning til øvrige turismemæssige aktiviteter for at sikre overensstemmelse med de sammenhængende turistpolitiske overvejelser i kommunens planlægning for turisme for at understøtte en samlet udvikling i området, og

3) projekterne indpasses arkitektonisk og opføres under særlig hensyntagen til den omkringliggende natur og landskabet.

Stk. 2. Miljøministeren kan ved meddelelse af tilladelse efter stk. 1 til projekter i landzone lægge særlig vægt på hensynet til udvikling af kyst- og naturturismen. Kommunalbestyrelsen kan ved efterfølgende meddelelse af tilladelse efter § 35, stk. 1, til projekter tilladt efter stk. 1 lægge særlig vægt på hensynet til udvikling af kyst- og naturturismen.

Stk. 3. Meddelte tilladelser, jf. stk. 1, vedtagne lokalplaner og meddelte landzonetilladelser på baggrund af miljøministerens tilladelse efter stk. 1, bortfalder 5 år efter, at miljøministerens tilladelse er meddelt, hvis projektet ikke er påbegyndt på dette tidspunkt.

Stk. 4. Miljøministerens afgørelse efter stk. 1 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 35, stk. 1, til projekter tilladt efter stk. 1 kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet efter kapitel 14 for så vidt angår retlige spørgsmål.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om ansøgning, offentliggørelse, evaluering og indberetning af forsøg, der gennemføres efter stk. 1.«

§ 11 g. ---

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal for anlæg omfattet af stk. 1 forud for igangsættelsen af arbejdet med redegørelsen for anlæggets forventede væsentlige virkninger på miljøet offentliggøre en kort beskrivelse af hovedtrækkene af det påtænkte anlæg samt indkalde ideer og forslag til brug for fastlæggelsen af redegørelsens indhold. Når redegørelsen foreligger, skal kommunalbestyrelsen offentliggøre denne med henblik på høring af berørte myndigheder og offentligheden. Offentliggørelse kan ske udelukkende digitalt. Kommunalbestyrelsen fastsætter en frist for høringen af redegørelsen på mindst 8 uger.

Stk. 3. ---

§ 11 h. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke anlæg der er omfattet af § 11 g. Anlæg, der vedtages i enkeltheder ved særlig lov, er dog altid undtaget. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, hvilke mindsteoplysninger der er nødvendige, for at en miljømæssig vurdering kan foretages, samt fastsætte regler om, at bygherren til anmeldelsen af et projekt skal anvende et særligt skema.

Stk. 2. ---

§ 15. ---

Stk. 2. I en lokalplan kan der optages bestemmelser om:

1-21) ---

22) krav om, at ny bebyggelse skal opføres som lavenergibebyggelse, jf. § 21 a,

23-25) ---

Stk. 3-11. ---

2. I § 11 g, stk. 2, 1. pkt., ændres »påtænkte anlæg« til: »påtænkte anlæg, de relevante oplysninger for offentlighedens deltagelse i VVM-processen«.

3. I § 11 g indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvilke mindsteoplysninger der er relevante for offentlighedens deltagelse i VVM-processen.«

4. I § 11 h, stk. 1, 3. pkt., ændres »skema« til: »skema samt om, at skemaet skal indberettes digitalt, herunder om anvendelse af særlige digitale former og digital signatur el. lign.«

5. I § 15, stk. 2, ophæves nr. 22.

Nr. 23-25 bliver herefter nr. 22-24.

§ 35. ---*Stk. 2. ---*

Stk. 3. For arealer i kystnærhedszonen, jf. § 5, må tilladelse efter stk. 1 kun meddeles, hvis det ansøgte har helt underordnet betydning i forhold til de nationale planlægningsinteresser i kystområderne, jf. § 1.

§ 56. En tilladelse eller dispensation efter denne lov bortfalder, hvis den ikke er udnyttet, inden 3 år efter at den er meddelt, eller ikke har været udnyttet i tre på hinanden følgende år.

Stk. 2. ---

§ 58. Til Natur- og Miljøklagenævnet som sammensat efter § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet kan påklages:

1) Kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 35, stk. 1.

2-5) ---

Stk. 2. ---

6. I § 35, *stk. 3*, ændres »jf. § 1« til: »jf. dog § 5«.

7. Efter § 40 indsættes:

»**§ 40 a.** Kommunalbestyrelsen kan dispensere fra forbuddet i § 40, stk. 1, til en ejers udlejning til helårsbeboelse af en helårsegnet bolig i et sommerhusområde på de små øer, hvis dispensationen kan anses at medvirke til en gunstig udvikling på øen. Anvendelseskiftet af boligens benyttelse til helårsbeboelse kræver ikke byggesagsbehandling i henhold til byggeloven. Bestemmelserne i kap. VII i lov om midlertidig regulering af boligforholdene finder ikke anvendelse på boliger, der benyttes til helårsbeboelse efter denne bestemmelse.

Stk. 2. En dispensation bortfalder ved anvendelseskifte eller ejers lovlige ibrugtagning af sommerhuset til egen helårsbeboelse.

Stk. 3. De i stk. 1 nævnte små øer omfatter Aarø, Agersø, Anholt, Askø inkl. Lilleø, Avernakø, Baagø, Barsø, Birkholm, Bjørnø, Drejø, Egholm, Endelave, Fejø, Femø, Fur, Hjarnø, Hjortø, Lyø, Mandø, Nekselø, Omø, Orø, Sejerø, Skarø, Strynø, Tunø og Venø.«

8. I § 56, *stk. 1*, ændres »følgende år« til: »følgende år, jf. dog § 5, stk. 3«.

9. I § 58, *stk. 1, nr. 1*, ændres »§ 35, stk. 1« til: »§ 35, stk. 1, jf. dog § 5, stk. 4«.

I lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 951 af 3. juli 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 1630 af 26. december 2013, § 7 i lov nr. 1631 af 26. december 2013, § 3 i lov nr. 80 af 28. januar 2014 og § 19 i lov nr. 86 af 28. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 65 indsættes:

»§ 65 a. Miljøministeren kan gøre undtagelse fra bestemmelserne i §§ 8 og 15, når det er nødvendigt for at realisere en tilladelse til gennemførelse af projekter, der er tilladt efter § 5 i lov om planlægning.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan gøre undtagelse fra bestemmelserne i §§ 16-19, når det er nødvendigt for at realisere en tilladelse til gennemførelse af projekter, der er tilladt efter § 5 i lov om planlægning.

Stk. 3. Meddelte dispensationer efter stk. 1 og 2 bortfalder 5 år efter, at miljøministerens tilladelse efter § 5 i lov om planlægning er meddelt, hvis projektet ikke er påbegyndt på dette tidspunkt.«

§ 78. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter loven eller de regler, der udstedes efter loven, kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet som sammensat efter § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet efter bestemmelserne i dette kapitel. Afgørelser efter § 73, stk. 5, kan dog ikke påklages.

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Miljøministerens afgørelser efter § 9, § 11, stk. 1 og 2, § 27, stk. 1 og 2, § 53, stk. 1, 2 og 4, og § 65, stk. 1, kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet som sammensat efter § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet efter bestemmelserne i dette kapitel.

2. I § 78, *stk. 1*, indsættes som *3. pkt.*:

»Kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 65 a, stk. 2, kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet efter kapitel 12 for så vidt angår retlige spørgsmål.«

3. I § 78, *stk. 4*, indsættes som *2. pkt.*:

»Miljøministerens afgørelse efter § 65 a, stk. 1, kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet efter kapitel 12 for så vidt angår retlige spørgsmål.«

§ 3

I byggeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1185 af 14. oktober 2010, som ændret ved § 3 i lov nr. 389 af 2. maj 2012, § 3 i lov nr. 577 af 18. juni 2012, § 1 i lov nr. 640 af 12. juni 2013, lov nr. 346 af 8. april 2014 og § 2 i lov nr. 552 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

§ 16. ---

Stk. 2-7. ---

Stk. 9. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke bygningstyper der er undtaget fra teknisk kontrol hos kommunalbestyrelsen, jf. stk. 3, og om, hvad der efter denne lov forstås ved tekniske forhold, jf. stk. 4.

Stk. 10. Økonomi- og erhvervsministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om, at kommunalbestyrelsen skal registrere oplysninger om faktiske sagsbehandlingstider for ansøgninger om byggetilladelse, ibrugtagningstilladelse og andre tilladelser, jf. stk. 1 og 6 samt § 16 A og de regler, der er fastsat i medfør af § 16 B, stk. 1, samt for ansøgninger om dispensation, jf. § 22.

1. I § 16 indsættes efter stk. 8 som nye stykker:

»*Stk. 9.* Anvendelse af et sommerhus til helårsbolig er ikke omfattet af kravet om byggetilladelse, hvis sommerhuset udlejes til helårsbeboelse i henhold til planlovens § 40 a, stk. 1. Udlejning til helårsbeboelse i henhold til planlovens § 40 a, stk. 1, vil i disse tilfælde ikke være at betragte som en væsentlig anvendelsesændring, der er omfattet af § 2, stk. 1, litra c.

Stk. 10. Bestemmelsen i stk. 9 finder alene anvendelse på sommerhuse i sommerhusområder beliggende på Aarø, Agersø, Anholt, Askø inkl. Lilleø, Avernakø, Baagø, Barsø, Birkholm, Bjørnø, Drejø, Egholm, Endelave, Fejø, Femø, Fur, Hjørnø, Hjortø, Lyø, Mandø, Nekselø, Omø, Orø, Sejerø, Skarø, Strynø, Tunø og Venø.«

Stk. 9 og 10 bliver herefter stk. 11 og 12.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft 1. januar 2015.

Stk. 2. § 1, nr. 5 finder ikke anvendelse på lokalplanforslag, der indeholder krav om lavenergibygge, som er eller har været i offentlig høring på tidspunktet for lovens ikrafttræden. For sådanne lokalplanforslag finder de hidtil gældende regler anvendelse.